

ԿՈՍՏԱՆ ԶԱՐԵԱՆԻ ԵՒ ՀՐԱՆԴ ԲԱԼՈՒԵԱՆԻ ՆԱՄԱԿԱՆԻՆ

ՎԱՐԴԱՆ ՄՍՏԹԷՈՍԵԱՆ
varny1@yahoo.com

Հրանդ Բալուեանի (1904-1967) անունը ֆրանսահայ գրականության պատմության մեջ գլխաւորաբար յայտնի է *Զուարթնոցի* հրատարակութեան փաստով (1929-1964): Քանի մը ընդմիջումներով ու քանի մը ձեռագրերով լոյս տեսած *Զուարթնոցը* (պարբերաթերթ՝ 1929-1931ին, ամսաթերթ՝ 1937-1939ին, տարեգիրք՝ 1937ին եւ 1944ին, եռամսեայ՝ 1947-1948ին, դարձեալ ամսաթերթ՝ 1955-1964ին) Բալուեանի ձեռակերտն էր՝ անձնական նկատելի դրոշմով, յար եւ նման աւելի երկարամեայ պաշտօնակիցի մը՝ Արշակ Զօպանեանի *Անահիտին*: Ինչպէս ֆրանսահայ գրաքննադատ Գրիգոր Պըլտեան դիպուկ կերպով նշած է, «*հանդէսին պատմութեան կարեւոր մէկ մասը անոր տնօրէնին անձնական պատմութեան հետ կը նոյնանայ*»¹: Եթէ մէկ կողմ ձգենք երկու հանդէսներուն տարաբնոյթ ընկալումը սփիւռքեան գրական-մշակութային ոլորտին մէջ, զանոնք բնորոշող գլխաւոր տարբերութիւնը մօտեցումն էր. մինչ Զօպանեան իր ազգային-քաղաքական գործունէութեան ու հետաքրքրութեան ծիրին մաս դարձուցած է *Անահիտը*, գլխաւորաբար՝ քրոնիկներուն ճամբով, Բալուեան՝ նոյնպիսի գործունէութիւն ու հետաքրքրութիւն ունենալով հանդերձ, ընդհանրապէս *Զուարթնոցը* զերծ պահած է ոչ-մշակութային ընդգծուած ախորժակներէ: «*Անհրաժեշտ էր ստեղծել բեմ մը, որ յայտնաբերէր, իր կատարեալ ազատութեանը մէջ, պատերազմի սերունդը*», ըսած էր Յակոբ Օշական՝ Բենիամին Թաշեանի հետ զրոյցի ընթացքին, աւելցնելով. «*“Զուարթնոց” նման ժամադրավայր մը ըլլալու ցանկութեամբ պայմանաւորուող հանդէս մը եղաւ*»²:

Զուարթնոցի երկարամեայ աշխատակիցներէն Կոստան Զարեանի (1885-1969) ու Բալուեանի թղթակցութիւնը սկսած է *Զուարթնոցի* նախապատմութեան օրերէն, մատնանշելով *Յարդգող* երիտասարդական գրական ամսաթերթի մը ծրագրումը, որուն վիժումէն ետք Բալուեան որդեգրած է անոր ծրագիրը որպէս իր հանդէսին աշխատանքային ուղեգիծը³: *Զուարթնոց* ունեցած է գրական երիտասարդութիւնը համախմբելու ծրագիր մը, ուր սակայն նաեւ տեղ տրուած է նախապատերազմեան սերունդին՝ Օշական, Զարեան եւ ուրիշներ: 1929-1931ի շրջանէն ետք, որուն աւարտը յաջորդած է *Մենքի* առաջին թիւի հրատարակութեան, Բալուեան աւելի շեշտ կերպով ընդգծած է մշակութային ընդհանրութիւնը առանց

սերնդային խտրականության պարփակելու իր մտադրությունը: Պատահական պետք չէ նկատել, որ, բացառելով *Հայրենիք Մասագիրք*ի ու օրաթերթի երկարամեյ աշխատակցությունը, Ջարեանի սփիռքեան արտադրության երկրորդ հասցեատերը եղած ըլլայ *Ջուարթնոցը*, ուր գրեթէ ամբողջութեամբ լոյս տեսած է անոր նշանակալից փորձագրութիւններուն շարքը՝ «Նաւատոմար» ընդհանուր խորագրով, 1931էն մինչեւ 1960, ինչպէս եւ շարք մը բանաստեղծութիւններ ու այլ գրութիւններ: Նամակներուն մէջ բացայայտ է Ջարեանի համակրանքը հանդէպ Բալուեանի ձեռնարկումին:

Բալուեան, իր կարգին, մեծ համակրող մը եղած է Ջարեանի գրականութեան: Թէեւ անոր գիրքերը գրախօսելու խոստումները չէ կրցած գործադրել, սակայն *Ջուարթնոցի* տարբեր շրջաններուն տեղ տուած է այլոց դրական գրախօսականներուն կամ անդրադարձներուն: Նաեւ, մերթ ընդ մերթ, իր ծանօթագրութիւններուն թէ յօդուածներուն մէջ անդրադարձած է Ջարեանի գործերուն կամ տեսակէտերուն:

Թղթակցութեան ընդհատումները կը համընկնին *Ջուարթնոցի* հրատարակչական ընդհատումներուն: Երկու թղթակիցներուն խմբագրական ու գրական աշխատանքներուն արձագանգը հանդիսանալով հանդերձ, անոնք հազուադիւս տեղեկութիւններ կը մատուցեն, ի մասնաւորի, Ջարեանի կեանքին, աշխատանքներուն ու տեղաշարժերուն մասին:

Բալուեանի նամակները կը գտնուին Երեւանի Եղիշէ Չարենցի Անուան Գրականութեան Եւ Արուեստի Թանգարանին մէջ (Կոստան Ջարեանի ֆոնտ, թիւ 14): Այս թղթակցութեան մէջ ակնարկուած ուրիշ նամակներ կրնան գտնուիլ Ջարեանի անձնական արխիւին մէջ, որ մեզի մատչելի չէ: Իսկ Կ. Ջարեանի նամակները պահուած են Բալուեանի արխիւին մէջ (Փարիզ). վերջիններուն պատճենները մեր տրամադրութեան տակ դրած է Պըլտեան, որուն մեր խորին շնորհակալութիւնը կը յայտնենք:

Երկու գրագետներուն փոխանակած 47 նամակներուն կը կցենք, որպէս յաւելում, Ջարեանի միջնեկ զաւակին՝ Ճարտարապետ Արմէն Ջարեանի (1914-1994) մէկ նամակը, որուն բնագիրը նոյնպէս պահուած է Բալուեանի արխիւին մէջ:

Նամակները կը հրատարակուին նոյնութեամբ, պահելով լեզուական եւ ուղղագրական հարազատութիւնը (անխուսափելի սրբագրութիւնները նշուած են սուրանկին փակագիծերու մէջ): Կցած ենք անհրաժեշտ ծանօթագրութիւններ՝ մեր կարելիութեան սահմաններուն մէջ:

«ՅԱՐԴԳՈՂ»
ՄԻՈՒԹԻՒՆ
ԱՐՈՒԵՍՏԻ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

“HARTKOGH”
UNION
LITTÉRAIRE [sic] ET ARTISTIQUE

ԹԻՒ ...

Մեծայարգ

Տիար Կոստան Ջարեան

Փարիզի մեջ մօտաւորապէս երկու տարի է որ կազմուած է «Յարդգող» անունով արուեստի միութիւն մը որուն կլանդամակցին երիտասարդ գրողներ⁵:

Միութեան կազմութեան օրէն իսկ ծննունդ [sic] է առած *գրական երեկոներու* շարքը ուր իւրաքանչիւր Հինգշաբթի կանոնաւորապէս միութեան անդամներէն մին կամ ծանօթ հին գրողներ կը դասախօսեն արուեստի շուրջ ու յետոյ տեղի կլունենայ ընդհանուր վիճարկանութիւն:

Իր այս երեկոները այնքան լուրջ եւ հաստատուն ընթացք են առած որ միութիւնը քաջալերուած յաջողութենէն կը ձեռնարկէ նաեւ հրատարակութիւնը ստուար ամսաթերթի մը որուն առաջին թիւը լոյս պիտի տեսնէ յառաջիկայ Օգոստոս 1ին *Յարդգող* անունով⁶:

Թերթին գլխաւոր նպատակը պիտի ըլլայ

1) Այլեւայլ գաղութներ ցրուած մեր ստուար հայութիւնը հաղորդակից պահել այս լոյսի քաղաքին մեջ կատարուող բոլոր գրական եւ գեղարուեստական նորութիւններու շարժման:

2) Միջոց հանդիսանալ որպէսզի զանազան երկիրներ երեւան եկող նոր ուժեր ըսեն իրենց ինքնայատուկ խօսքը ազատ ամէն կուսակցական ազդեցութիւններէ:

3) Գեղարուեստի ճաշակը տարածել մեր իրականութեան մեջ:

4) Օրը օրին հետեւիլ Հայաստանի մեջ ծննունդ [sic] առած գրական շարժումներուն եւ առիթ տալ գաղութահայ գրող երիտասարդութեան ըսելու իրենց գնահատական կամ քննադատական խօսքը անոնց հանդէպ:

«Յարդգող»ի խմբագրութիւնը կը դիմէ Ձեր ազնուութեան խնդրելով որ բարեհաճիք մասնակցութիւն մը բերել մեր առաջի [sic] թիւին, շքաւորած ըլլալու համար զայն:

Թերթին նիւթականը երիտասարդ յարդգողականներու զոհողութեամբ կատարելու մեր միջոցը չպիտի ներէ Ձեր յօդուածը վարձատրել

նախապես, բայց կապահովցնենք թե առաջի թիւի վաճառումէն գոյացած պզտիկ շահը անմիջապէս պիտի ցրունք մեր աշխատակից ծանօթ գրողներուն[.] (Ատոնք են՝ Թէքէեան⁷, Օշական⁸[,] Ահարոնեան⁹ եւ դուք):

Յուսալով որ մեր երիտասարդի խնդրանքը անպատասխանի չպիտի մնայ՝ կանխաւ կը յայտնենք մեր անկեղծ շնորհակալութիւնները:

Թերթիս հասցէն է.

Hrant Palouian

1 Rue [de] L'Aqueduc 1

Paris (10eme)

Բարեհաճեցէք Ձեր պատասխանը մեզ հասցնել մինչեւ Յունիսի վերջը:

Խորին յարգանքներով

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆ

«ՅԱՐԴԳՈՂ» ԱՍՄԱԹԵՐԹԻ¹⁰

Բ.¹¹

Փարիզ 23 Յունիս 1928

Մեծայարգ

Տիար Կոստան Զարեան

Մեզ խանդավառեց Ձեր 5 [Յունիս] թուակիրը¹² որով կը խօստանայիք [sic] այս ամսուն մեր թ[ն]ւին նիւթ հասցնել: «Յարդգող»ի Ա. թիւին բովանդակութիւնը պատրաստ է. շաբաթ մը վերջ պիտի յանձնենք տպագրութեան բայց բաց է մնացեր Ձեր ստանձնած էջը ու կսպասենք [sic] նիւթի:

Այս օր, մեր թերթին երիտասարդ աշխատակիցներէն Ոստանիկ¹³ մեզ կ[.]իմացներ թէ իրմէ տեղեկութիւն կ[.]ուզէք «Յարդգող»ի մասին: Մեր նախորդ նամակով միութեան մասին մանրամասնութիւնն տուած էինք, այժմ թերթի բովանդակութիւնն ալ Ձեզ շատ համառօտակի կը տեղեկացնենք:

«Յարդգող»ը որպէս ծաւալ «Բարձրավանք»էն¹⁴ աւելի մեծ է ու 20 էջ պատկերազարդ. կը պարունակէ 3 բաժին. Գրականութիւն, Գեղարուեստ եւ Գիտութիւն: Այդ առթիւ խմբագրական մարմինն ալ բաղկացած է երեք անձէ իւրաքանչիւրը ստանձնելով մէկ բաժնի հոգը: Գրականութեան վարիչ՝ Շաւարշ Նարդունի¹⁵, գեղարուեստ՝ Հրանդ Բալուեան, գիտութիւն՝ Տարօնեան¹⁶:

«Յարդգող»ի ծրագիրը եւ շէնք:

1.- Հայ նորագոյն գրականութիւն: Մասնակցութեամբ երէց գրողներէն միայն Պ[արոններ] Զարեանի, Թէքէեանի, Օշականի, Շանթի¹⁷ եւ Ահարոնեանի ու երիտասարդ լաւագոյն ուժերու (վէպ, վիպակ, պատմուածք, թատրոն, արձակ եւ տաղաչափուած բանաստեղծութիւն):

2.- Հայաստանի գրականութիւն: Երկրի գրական շարժումը, մամուլ, հրատարակութիւններ եւ նոր գործեր:

3.- **Գրական ուսումնասիրություն:** Ա) Գրականության փիլիսոփայություն, հոսանքներու մասին առանձնապես, հին եւ նոր դեմքեր, ժողովրդական բանասիրություն: Բ) Գրականության քաղաքականությունը. որոնում պատուաստումներու փորձելու համար հայ գրականության վրայ, հեռանկարով՝ հայ գրական ազգութեան:

4.- **Գրախօսություն:** Հրատարակուած եւրոպական եւ հայ արուեստի գործերու մասին երիտասարդ գրողներու կարծիքը:

5.- **Օտար գրականություն:** Հատրնտիւր թարգմանություններ:

6.- **Պատմա-գեղարուեստ:** Գեղարուեստը հայոց մէջ. արեւելեան եւ արեւմտեան ուղղությունները առանձնապես. հնախօսական գեղագիտութեան արժէքները:

7.- **Երաժշտություն:** Վակնէրեան¹⁸ դպրոցէն մինչեւ ճագ-պանտ. Մեքենան երաժշտութեան մէջ, հայ ժողովրդական երաժշտությունը մասնաւորապէս:

8.- **Նկարչություն եւ արձանագործություն:** Տպաւորապաշտութենէն մինչեւ գերիբապաշտություն, սեւամորթներու արուեստը:

9.- **Թատրոն:** Թարգմանաբար ուսումնասիրություն արեւելեան (ռուսական, ճափոնական, լեհական, հայկական եւ հելլենական) թատրոններու մասին: Եւրոպական բեմը հակոտնեայ հոսանքներով:

10.- **Ճարտարապետություն:** Բացառաբար հայկականը նախաքրիստոնէական շրջանէն մինչեւ 15րդ դար:

11.- **Գիտություն:** Հոգաբանական եւ ընկերաբանական նիւթեր:

12.- **Գեղարուեստական կեանք:** Փարիզեան կեանք, նկարահանողէ, նուագահանողէ, պար, շարժանկար, միւզիք-հօլ, բոլորաթատրոն (cirque) եւ այլն¹⁹:

Ա. թիւին որպէս գրական բաժին պատրաստ է Թէքէեան, իսկ նորերէն Եղիշէ Այվազեան²⁰, Նիկողոս Սարաֆեան²¹, Ոստանիկ, Նարդունի: Կսպասենք Ձեր աշխատակցութեան: Մնացեալ բաժիններ (երաժշտություն, նկարչություն, ճարտարապետություն) բոլորն ալ պատրաստ են: Շատ շատ կը խնդրենք որ բարեհաճիք աճապարել. մինչեւ որ Ձեզ չունենանք՝ չպիտի յանձնենք տպագրութեան: Նիւթական վարձատրութեան մասին աւելորդ կը գտնենք կրկնություն ընել: Մեր նախորդ նամակով խոստացանք արդէն. մեր միակ ճիգը պիտի ըլլայ տարեց գրողներու վարձատրել:

Սպասելով պատասխանի՝
Յարգանքներով
ԽՍԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ²²

Գ.²³

28-XII-28
Via Scutari, 9a Lido
Venezia

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Սպասում էի «Ջ[ո]ւարթոնցի» առաջին թիւին²⁴, որպէս զի ուրիշ նիւթ ղրկեմ²⁵, բայց մինչեւ այսօր դեռ ոչինչ չստացայ: Դրկում եմ ձեզ երեք այս բանաստեղծութիւնները, որ խնդրում եմ տպել առանց կ[է]տադրութեան եւ յարգելով տողերի շարքը եւ ձեւը²⁶:

Ինչ վերաբերում է լուսանկարիս, Փարիզ եղած ժամանակ “Paris-Magazine”-ի²⁷ համար լուսանկար[ո]ւեցի “Lutetia” լուսանկարիչի մօտ, *Rue de Rennes* – թիւը չեմ յիշում, որն ինձ ասեց որ եթէ պէտք ունենամ ուրիշ օրինակների թերթի կամ հանդէսի համար նա պատրաստ [է] 25 fr[անցով] տալ: Եթէ ուզում էք այդ ծախսը անել գնացէք նրա մօտ եւ վերցրէք մի օրինակ, բացատրելով նպատակը: Առէք այն օրինակը որ ես ընտրած եմ:

Ինչ վերաբերում է վճարման բանաստեղծութիւններին համար, ճիշտ այսօր Փարիզից նամակ ստացայ որով պահանջում են անցագրիս²⁸ համար 150-200 fr[անց]: Ուստի ձեռագիրս ստանալուս պէս, բարի եղէք իմ անունից այդ դրամը տանել Պարոն – *Ղազարեանի*²⁹, 5, *Rue Pergolèse* եւ ասել որ ես եմ ղրկել:

Զմոռանաք:

Կ[ը] մաղթեմ ձեզ ամենայն յաջողութիւն եւ բարի տարի

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Դ.³⁰

25-I-29
Via Scutari, 9a Lido
Վենետիկ

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Ղազարեանը գրում է որ ձեզանից ոչինչ չի ստացել. դուք եւս ինձ ոչինչ չգրեցիք. ստացա՞ք բանաստեղծութիւնները:

Սովորութիւն ունեցէք պատասխանել նամակներին: Մարդու առջեւ ան[յ]արմար դրութեան մէջ մնացի. մանաւանդ որ նա աշխատում է ինձ համար կարեւոր գործի³¹ համար:

«Ջ[ո]ւարթոնցը» լաւ է³²: Գրեցէք:

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Ե.³³

Փարիզ 29 Յունուար 1929

Միրելի

Պ[արոն] Կ[ոստան] Զարեան

Այս օր ձեզմէ ստացայ երկրորդ երկտող մը կրկին Ղազարեանի խնդրոյ առթիւ: Միրելիս, ես այդ դրամը (150) քրոջս հետ ղրկեք եմ ձեզ

ցոյց տուած հասցէին. ինքը Պ[արոն] Ղազարեանը բացակայ է եղեր եւ դրամը յանձնուեր է իր տիկնոջ Տիկ[ին] Ղազարեանի: Դրամի փոխարէն տուեր են պզտիկ ստացագիր մը որպէս **առժամեայ** որ ներփակ պիտի գտնէք. Տիկ[ին] Ղազարեանը խօստացեր [sic] է հասցէիս դրկել իսկական ստացագիրը որ տակաւին չեմ ստացեր. ես կը կարծեմ թէ ձեզի բարեկամ մարդ է հետեւաբար աւելորդ [է] երթալ կրկին իսկական ստացագիր պահանջել, մանաւանդ որ տեղն ալ հեռու է: Այս մասին նախապէս ձեզի գրեցի, չեմ գիտեր թէ արդեօք գառթս [sic] չէ՞ք ստացած: Միեւնոյն ատեն այնպէս կ[ը]նթաղրեմ թէ երբ ձեր երկրորդ գարթը փոստ յանձնեցիք՝ օր մը վերջ ստացաք նաեւ իմ նախորդ երկտողս:

Դրամը յանձնուած է Յունուար 21ին: Նախապէս ալ տարած եմ (տօնի օր) որ փակ էր:

Միրալիբ զգացումներով՝
ԲԱՆՈՒԵԱՆ

Զուարթնոցի Բ. թիւը հրապարակ կելլէ Փետրուարի վերջը:
Զ.³⁴

15-3-29
Վենետիկ

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Ահաւասիկ ձեր ուզած յօդ[ն]ւածը³⁵: Բաւականի երկար եղաւ, թէպէտ ասելիքս դեռ շատ կարող էր երկարել, բայց այցի առաջ ունեմ, որ ձեր թերթի ծաւալը շատ մեծ չէ:

Միւս թ[ն]ւերի համար նիւթ կ[ը] դրկեմ: Մակայն բարի եղէք միշտ 15 օր առաջ ինձ յիշեցնել, որովհետեւ աշխատանքի ընթացքին մոռանում եմ:

Ինչ վերաբերում է առանձին գրքի համար ձեր արած առաջարկութեանը[՝] ահա, նոր վերջացրի մեծ մի պօէմ, հայկական կեանքից առած «Տատրագոմի Հարսը», մօտ 1500 տող, ոտանաւորով: Այս երկը – հայ գիւղի եւ ֆիդայիների կեանքից – պիտի ն[ն]ւիրեմ Ահարոնեանին եւ մտադիր էի «Հայրենիքին» դրկել³⁶: Նախ դրամի պատճառով ապա որովհետեւ շատ ընթերցողներ ունի: Եթէ ձեզ տամ, վախենում եմ դրամական կերպով տուժեմ, մինչ ես պէտք ունեմ որոշ նիւթական ապահովութեան աշխատանքներս շարունակելու համար:

Մտածենք:

«Զվարթնոցի» [sic] երկրորդ թիւը չստացայ: Ի՞նչու էք այդպէս ուշացնում. սկսնակ թերթի համար լաւ նշաններ չեն: Ինչպէ՞ս ընդուն[ն]ւեց առաջին թիւը:

Մնամ ձեր
Կ. Զ.

Է.³⁷

5-4-29
Վենետիկ

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Եթէ կարող էք, բարի եղէք անմիջապէս ինձ դրկել յօղ[ն]ւածիս վար-
ձատրութիւնը: Վճարումներ ունեմ եւ դրամս քիչ է:

Երկրորդ թիւը կարծում եմ լաւ է. միայն թէ այդքան պէտք չէ ուշացնել.
բաժանորդների վրայ լաւ տպաւորութիւն չի թողնում:

Եթէ Խ[որհրդային] Հայաստանից նոր գրքեր կամ թերթեր ունեք՝ «Նոր
ուղին»³⁸ դրկեցէք ինձ:

Մնամ ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Ը.³⁹

15-4-29
Վենետիկ

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Բարի եղէք անմիջապէս յետ դրկել յօղ[ն]ւածս: Վարժ չեմ կրճատ-
[ն]ւելու եւ սրբագր[ն]ւելու եւ միւս կողմից չեմ ուզում ձեր թերթին որեւէ
վնաս բերել: Սսեմ նաեւ որ յօղ[ն]ւածիս մէջ առանձին անհատներ այքի
առաջ չեմ ունեցել, այլ մտայնութիւններ եւ մեծ մասամբ կրկնած եմ այն
ինչ որ ասած էի արդէն «Անցորդի»⁴⁰ մէջ:

Որոշումս բացարձակ է: Ուրիշ առթիւ եթէ կարողանամ, մի բան կը
դրկեմ:

Բարեւներով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Թ.⁴¹

[Վենետիկ, 23-4-29]⁴²

Monsieur
Hrant Palouian
Boite Postale, No. 50
Paris (Xe)

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Յօղ[ն]ւածս չստացայ: Պահանջում եմ որ անպատճառ ետ դրկէք եւ
պէտք չէ որ այս առթիւ «Զ[ն]լարթնոցի» հետ մեր բարեկամական կապերը
խզ[ն]ւեն: Եթէ պէտք լինի կ'դրկեմ [sic] ձեզ ուրիշ գր[ն]ւածք, բայց յօղ-
[ն]ւածս - «Նաւատումարդ» - խնդրում եմ անմիջապէս ետ դրկել: Գրում են
նաեւ ինձ որ յօղ[ն]ւածս շատերը կարդացել են - այդ ի՞նչ նորութիւն է:

Մնամ ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Ժ.⁴³

5-8-29
Վենետիկ

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Ստացայ «Զուարթ[նոցի]» վերջին թիւը⁴⁴ եւ ձեր երկտողը: Միայ եւն ձեր ենթադրութիւնները, պարզապէս շատ զբաղ[ն]ւած եմ եւ հայ թերթերին ն[ն]ւիրելու քիչ ժամանակ ունեմ: Ձեր երիտասարդական ձեռնարկը – այն ոգետրութիւնը որ դնում էք գործի մէջ ինձ համակրելի է եւ առաջին անթիւ – երբ ժամանակ ունենամ – պիտի փորձեմ նոր բան տալ ձեզ:

Աւ[ետիս] Ահարոնեանին ն[ն]ւիրած եմ մի մեծ պօեմ⁴⁵, որ դեռ չգիտեմ ուր պիտի տպեմ, դրանով արտայայտելով նրան իմ հիացումս ու այն բարեկամական զգացումներս որ կը տածեմ դէպի նրա անձը:

Կարող է պատահել – վստահ չեմ – որ մի երկու ամսից, կամ նոյնիսկ առաջ, Փարիզ գամ: Կ[ը] տեսն[ն]ւենք, կ'իսուենք [sic]:

Մնամ ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԺԱ.⁴⁶

Փարիզ 29 Օգոստոս 1929

Մեծայարգ եւ սիրելի

Պ[արոն] Կ[ոստան] Զարեան

Ստացայ ձեր նամակը:

Ձուարթնոցի 6րդ թիւը⁴⁷ թէեւ որոշած էի Ահարոնեանի նուիրել բայց կը լսեմ թէ տօնակատարութիւնը աւելի ուշ պիտի կատարուի, հաւանաբար Դեկտ[եմբեր]ի սկիզբը⁴⁸ որ կը համապատասխանէ իմ 9րդ թիւիս, որով տակաւին ժամանակ ունիմ այդ մասին պատրաստուելու⁴⁹:

Ձեզմէ այժմ սիրուն արձակ մը կը խնդրեմ: Կըսէք թէ օտար թերթերով զբաղած էք բայց օտարը միշտ օտար է, նախ մեզի՝ երիտասարդութեան եւ յետոյ ուրիշները:

5րդ թիւովս կը փակուի կէս շրջանը (տարին 10 թիւ) որով կ'ուզեմ ուժեղ բովանդակութիւն տալ. ա՛րդ, անպայման այս տասը տասնեւերկու օրուան մէջ ինձի հասցուցէք «Զուարթնոց»ի 3 էջը գրատղ արձակ մը. մասնակցեցան նոյնպէս Թէքէեան եւ Ահարոն⁵⁰ քերթուածներով⁵¹. Օշականն ալ պիտի մասնակցի⁵². այժմ Ձեր աշխատակցութիւնն ալ կը խնդրեմ: Ժամանակի խնդիր մի ստեղծէք քանի որ վստահ գիտեմ թէ պատրաստ նիւթեր մը կ'ունենաք: Ձեռագիրը ստանալուս՝ նախորդներու նման փոխարժէքը անմիջապէս կը հասցնեմ:

Ղրկեցէք նաեւ լուսանկարնիդ. հոս ճարել դժուար է, շատ եմ զբաղուած. կրկին ետ կը ստանաք:

Մի ուշանաք:

Շատ սիրով՝

Յ.Գ.

Տեղական *Երեւան*⁵³ի մէջ երեւցաւ, Ձեր [sic] դէմ, Հայաստանի երիտասարդ գրողներէ կծու բաց նամակներ⁵⁴ «Անահիտ»ի⁵⁵ առթիւ որ Չօպանեանը⁵⁶ զիրենք արտատպելով ձեր քովիկն է նստեցուցեր⁵⁷. «դաշնակ Ձարեանի»⁵⁸:

Հայաստանէն եկած *Նոր Ուղի* ունիւմ թիւ 4, 5, 6. հոս հասնելնուդ կուտամ եւ կը կարդաք:

ՆՈՅՆ

ԺԲ.⁵⁹

25-X-30
Calle Gen[eral] Chinotto, 11
S[anta] Elena
Venise

Յարգելի Պ[արոն] Պալուեան,

«Ձ[ո]ւարթնոցի» մի համարը Փարիզ եղած ժամանակ⁶⁰ տեսայ – նրանից յետոյ ոչ մէկ հատ:

Կարող էի՞ ք ինձ դրկել վերջին լոյս տեսած թիւերը:

Մնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԺԳ.⁶¹

ԶՈՒԱՐԹՆՈՅ

Փարիզ 27 Հոկտ[եմբեր] 1930

Մեծայարգ

Տիար Կ[ոստան] Ձարեան

Ստացայ Ձեր երկտողը: Այս օր իսկ փոստին յանձնեցի 8, 9, 10 թիւերը: 6-7 միացեալ թիւս եթէ չեմ սխալիր հոս եղած ատեննիդ ստացած էք ինձմէ անձնապէս:

Թերթը կը քալէ: Այժմ կը մտնեմ Բ. տարի եւ գայն կը վերածեմ ամսաթերթի:

Նախապէս, հոս, Ձեր հասցէն շատ փնտռեցի՝ բայց ոչ որ ունէր: Կուզէի նամակ գրել ու մանաւանդ դրկել օրը օրին «Ձուարթնոց»:

Վերստին պիտի չուզէի՞ ք աշխատակցիլ թերթիս. *Հայրենիք*ին շատ էք կայչեր, բայց իրապէս Ձեզ հասկցող եւ սիրողները «Ձուարթնոց»ին մէջն են: Մեզի բոլորովին անտեսեցիք. հոս Սասունիներէն⁶² լսեցի թէ վճարումէս գոհ չէք մնացեր: Տուի այն՝ ինչ որ կրնայի, հետեւաբար Ձեր կողմէն ալ գոհողութիւն մը սպասելս աւելորդ պիտի ըլլար, քանի որ նիւթապաշտ դարու մը մէջ կ'ապրինք: Բայց ա՛յն որ կը ճարէի մեծ ճիգով առաջ կու գար, յետոյ առաջին տարին կազմակերպման շրջան մըն էր, պէտք չէր որ դժուարահաճ ըլլայիք: Օշական մէկ տարուայ ձեռագիրը⁶³ մէկ անգամէն դրկեց եւ ըսաւ. «Տո՛ւր այն՝ ինչ որ կրնաս»: Ես նիւթապաշտ տղայ մը չեմ.

եթէ հնարաւորութիւն ունենամ՝ նոյնիսկ էջին կուտամ 200 [ֆրանք], քանի որ արժանի էք աւելիի՛ն իսկ, դարձեալ Չօպանեանի պէս կողմնակի աղբիւրներ ալ չունիմ, ասորը հանդերձ եթէ չեմ սխալիր ձեզի էջին 25էն աւելի չտուաւ: Մա կէտն ալ թէ կուսակցութեան մը կեդրոնական հանդէսին⁶⁴ եւ բոլորովին անձանօթ երիտասարդի մը թերթին նիւթական տարողութիւնը նոյնը չեն կրնար ըլլալ:

Գիտեմ թէ ընթերցողներու թիւի համեմատութեամբ ալ կը մօտենաք աշխատակցելիք թերթերնուդ: Բայց ի՞նչ արժէք կը ներկայացնէ քանակը որակին առջեւ. եթէ «Հայրենիք»է 2500 կը սպառի, անդին «Կապոշ»ը⁶⁵ 4000, իսկ «Զուարթնոց»ն ալ 700, բայց ես իմ թիւս գերադաս կը համարեմ բոլորէն՝ քանի որ իմ ամէն մէկ բաժանորդս ինք իր կողմէ է արձանագրուած, անկիւնները չի մնար ու կը կարդացուի. կը կարդացուի՝ այս թերթին աշխատակիցներուն ամբողջութեան եւ ուղղութեան համակիր երիտասարդութեան մը կողմէ:

Բ. տարուայ Ա. թիւիս պիտի ուզէի՞ք արձակով մը մասնակցիլ. Տրամադրեմ 7-8 էջ եւ իւրաքանչիւրին տամ 40 ֆրանք, փոխարժէքը թերթը հրապարակ ելած օրը փոստը յանձնելու պայմանով⁶⁶:

Բ. տարուայ Գ. թիւով կ'ուզեմ Ինտրայի⁶⁷ գրականութիւնը վերաբծարծել, անշուշտ կարդացած էք իր «Ներաշխարհ»ը⁶⁸: Կը մասնակցի ք այդ թիւին: Գոհ կը մնամ⁶⁹:

Եթէ այս նոր ելլելիք թիւին պիտի տաք՝ հասցուցէք զայն մինչեւ 15 Նոյեմբեր, ու նախ քան այդ երկտողով իմացուցէք մտադրութիւննիդ որ էջ պահեմ:

Փարիզ չէք գա՞ր այս տարի:

Խորին յարգանքներով եւ սիրով
Հ. ԲԱԼՈՒԵԱՆ

ԺԴ.⁷⁰

1-XI-30
Վենետիկ

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

«Զուարթնոցի» գեղեցիկ թիւերը ստացայ՝ շատ շնորհակալ եմ: Նաեւ ձեր նամակը, որ կարդացի զարմանքով: Ինչ որ գրում էք պարզապէս սրճարանի ըսի ըսաններ են, որոնցից լաւ է որ հայ գրական միջավայրը միանգամ ընդմիջտ ազատագր[ու]ի: Ես էլ շատ բան լսեցի Փարիզ եղած ժամանակ, բայց արհամար[հ]անքով մոռացայ:

Եթէ ձեր հանդէսին չեմ աշխատակցում, ինչպէս նաեւ ուրիշ հանդէսներին, պարզապէս նրա համար է, որ արտադրածի[ց]ս աւելի ժամանակ չունեմ արտադրելու ու նոյն «Հայրենիքին»՝ չնայած պայմանագրութեանս ահա երկու ամիս է որ բան չեմ դրկած:

Վարձատրութեան մասին լաւ է որ իմանաք – ապրում եմ իմ գրչին վաստակով, ոչ մէկ կուսակցութիւնից, ոչ մէկ պետութիւնից եւ ոչ մէկ կազմակերպութիւնից նպաստ չեմ ստանում, ինչպէս ուրիշները. մտքիս եւ համոզումներիս անկախութեան շուրջը երկաթէ պատնէշը պահելով հանդերձ՝ ծախում եմ ձեռագիրս պարոնայք հրատարակիչներին, որոնք ամենքն էլ գործ են անում եւ մեր աշխատակցութեան շնորհիւ վաստակում: Այդ ամենը այնքան պարզ է որ աւելորդ է այդ մասին խօսիլ:

Ուստի՝ չնայած դէպի ձեր գեղեցիկ ձեռնարկին ունեցած համակրանքիս եւ չնայած նիթականի շուրջը ոլոր(ո)ւող ձեր փաստաբանական ճանին՝ աշխատակցութեանս սակը չեմ կարող պակսեցնել: Որոշումը էր էջը 50 ֆր[անք]. այդպէս էլ կ[ը] մնայ:

Եթէ այդ պայմանները ընդունելի են ձեզ համար՝ եւ նաեւ ա՛յն որ գր[ո]ւածքներիս մէջ ոչ մէկ բառ պիտի փոփոխուի՝ կարող եմ Դեկտեմբերի մ[է]կին՝ եւ ոչ առաջ՝ մի քանի էջ դրկել ձեզ եւ առհասարակ մերթ ընդ մերթ աշխատակցել:

Թերթին տպագրական ձեւը, ճաշակը եւ ton-ը⁷¹ շատ սիրեցի. միայն թէ ո՞ւր են բոլոր այն երիտասարդները որոնց մասին այնքան գրում է եւ որոնք մեջտեղ չկան: Ձեր աշխատակիցների մեծ մասը նրանք են, որոնք արդէն հին էին երբ 1910-ին առաջին անգամ Պոլիս եկայ⁷²: Դրանով չեմ ուզում ասել որ գրական[ութեան] մէջ հին եւ նոր կայ՝ յիմա՛ր բառեր, այլ պարզապէս ուզում եմ իմանալ ո՞ւր են այդ նոր տաղանդները որոնց նոր խօսքը պէտք էր որ յեղափոխ[է]ր ոչ միայն մեր արուեստը այլ նաեւ փոշիներով ծածկուած հայ մտայնութիւնը:

Չգիտեմ այս տարի Փարիզ պիտի կարողանա՞մ գալ. խօսք կայ այդ մասին բայց կարող է լինել որ չգամ...

«Տատր[ագումի] Հարսի» մասին գրողը⁷³ դո՞ւք էք, թէ այն պարոնը որ գրել էր նաեւ «Յուսաբերում»⁷⁴: Լաւ է, լուրջ եւ ժուժկալ:

Մնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Տեղեկութեան համար –

Վիեն[ն]այի Միխիթ[արեան] տպարանում տպւում է իմ «Երեք երգեր ասելու համար վիշտը երկրի եւ վիշտը երկնքների»⁷⁵ խորհուրդներիս հայերէն բնագիրը, (15 տարի առաջ գր[ո]ւած)⁷⁶: 300 օրինակ. շատ շքեղ հրատարակութեամբ, թ[ո]ւագր[ո]ւած: Նրանցից 100 օր[ինակ] միայն պիտի ծախուի Եւրոպայում 75 ֆր[անք] հատը: Եթէ այդ մասին յայտարարեիք ձեր հանդէսում շատ շնորհակալ պիտի լինեմ:

Մեծայարգ

Տիար Կ[ոստան] Չարեան

Ժամանակին ստացեր եմ՝ Ձեր Դեկտ[եմբեր] 1⁷⁸ թուակիր նամակը: Անմիջապես չկրցայ պատասխանել քանի որ ինձի համար ստեղծուած էր դժուարին կացութիւն մը: Ֆրանս[ական] կառավարութիւնը այդ օրերուն հրատարակեց նոր օրէնք մը. այն ամէն օտար թերթերը եւ պարբերականները որոնք քանի մը թիւ հրատարակուելէ վերջ կանգ կ'առնեն, (հրաքանչիւր նոր տարիի առթիւ) ստիպուած են 7000 ֆրանք տուգանք տալ: Կերելի այս կարգադրութիւնը անոր համար՝ որ կարգ մը հրատարակիչներ բաժնեգին հաւաքելով կողոպուտի նոր միջոց մը ստեղծած են: Այդ օրերուն ես ալ կը մտնէի իմ երկրորդ տարեշրջանս եւ անորոշ էր թէ պիտի կարենայի՞ ունենալ իմ նախկին բաժանորդներս: Ստուգման այս աշխատանքը ինձմէ ժամանակ խլեց: Ահա այս պատճառաւ զգուշացայ ձեզմէ յօդուած վերցնել, որպէսզի Ձեզ ժամավաճառութեան ենթարկած չըլլամ:

Այժմ դրութիւնս որոշ է եւ պիտի կրնամ երկրորդ տարիս ալ կանոնաւոր կերպով շարունակել: Արդէն Բ. տարուան Ա. թիւիս տպագրութիւնը աւարտած՝ քանի մը օրէն փոստին կը յանձնեմ զանոնք: Կափարիչին վրայ զետեղեցի ձեր հրատարակելիք գիրքին յայտարարութիւնը:

Յաջորդ թիւս լոյս պիտի տեսնէ զոյգ թիւ եւ 80 էջ (2-3 թիւ միացեալ)⁷⁹: Կուզէի ք, կամ հնարաւորութիւն ունէի ք այդ թիւիս մասնակցելու: Առաջարկութիւննիդ նկատի առած եմ եւ պատրաստ եմ էջը 50 ֆրանքէն վճարել: Կը խօստանամ [sic] նոյնպէս ոչ մէկ կրճատում կատարել:

Ձեռագիրը ստանալէս շաբաթ մը վերջ կը դրկեմ փոխարժէքը: Գոհ կը մնամ եթէ դրկէք արուեստի շուրջ խորհրդածութիւններ, այնպէս ինչպէս ժամանակ մը *Մեհեսնի*⁸⁰ մէջ կը կատարէիք: Եթէ կուզէք ներկայացուցէք եւրոպական արդի որեւէ գրական կամ գեղարուեստական հոսանքի մը վարդապետութիւնը, անշուշտ Ձեր նախասիրածը, այն՝ որ արուեստնուդ հեռաւոր իմաստով մը կը մօտենայ. ասով ազատած կըլլաք հաւաքողի ճնշիչ դրութենէն:

Եթէ տրամադիր էք մասնակցիլ, հասցուցէք Ձեր յօդուածը մինչեւ Մարտի 10ը, անշուշտ նախապէս երկտողով մը ճշդելով աշխատակցութիւննիդ տեսակը եւ գրաւելիք էջերուն չափը, որպէս զի ատոր համեմատ պարապ էջ ձգեմ ինքնագրութիւններու կամ գիրքերու-գաղափարներու բաժնին մէջ:

Դիտողութիւն կընէք թէ *Չուարթնոցը* կը լեցնեն առ հասարակ հիները. կերելի կակնարկէք Թեքեանի, Օշականի, Իսահակեանի⁸¹, Ահարոնի եւ Թաթուլի⁸² ստորագրութիւններուն: Բայց ատոնցմէ մէկն ու

մէկը իւրաքանչիւր թիւիս մէջ հազիւ քանի մը էջ կը գրաւէ, մնացեալը ամբողջութեամբ կը լեցնեն նորերը, ինչպէս Սարաֆեան, Շահան-Շահնուր⁸³, Նարդունի, Որբունի⁸⁴, Այվազեան, Վեմունի, Ոստանիկ եւ այլն եւ այլն:

Եթէ աշխատակցիք՝ դրկեցէք ձեր մէկ նոր լուսանկարը: Սպասելով պատասխանի՝ յարգանքներով՝

Հ. ԲԱԼՈՒԵԱՆ⁸⁵

ԺԶ.⁸⁶

17-2-31

Վենետիկ

Յարգելի Պ[արոն] Պալուեան –

Լաւ. մինչեւ Մարտի 10-ը կ[ը] դրկեմ ձեզ մի շարք խորհրդածութիւններ արուեստի եւ փիլիսոփայութեան մասին, միշտ «Նաւատումար» ան[ո]ւան տակ: Վաղուց մտադիր էի երկար յօդուածաշարքով պարզել տարիներից ի վեր մտազբաղեցնող մտքերը եւ վեր ածել ամբողջացած մի տեսականի, բայց դժբախտաբար ձեռքիս տակ ունեցած ուրիշ աշխատութիւնները միանգամայն արգիլում են ինձ այդպիսի դժ[ո]ւարին գործ առաջ բերելու: Ուստի կ'մնայ [sic]՝ առանձին խորհրդածութիւնների եւ մտածումների միջոցով գոնէ ուրուագծել մօտաւորապէս այն ինչ որ կ'ազմում է՝ եւ իմ ուշադիր ընթերցողներս մասամբ պէտք էին այդ նշմարել իմ բոլոր գր[ո]ւածքներիս մէջ՝ իմ աշխարհահայ[ե]ացքս:

Ինչպէս տեսնում էք այն ինչ որ պիտի ձեզ դրկեմ ուսումնասիրութիւն չէ՝ այդ շրջանը վաղուց անցած է ինձ համար՝ այլ զուտ ստեղծագործական աշխատանք, որը յուսամ նպաստի ոչ այլեւս մեր որոնումների շրջանին այլ ն[ո]ւաճումների:

Միբով

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԺԷ.⁸⁷

8-3-31

Յարգելի Պ[արոն] Պալուեան,

Ձեր ուզած «Նաւատումարի» առաջի մասը դրկում եմ ձեզ այստեղից, Լօկարնոյից, ուր եկել եմ դասախօսութեան համար, միւս մասերը կ[ը] դրկեմ ձեզ յաջորդաբար: Կարծում եմ, շօշափած հարցերս այժմէական են եւ անհրաժեշտ ու կ[ը] գտնեն այդ հարցերով հետաքրքր[ու]ող մի քանի մարդիկ⁸⁸:

Դրկում եմ նաեւ, հօլլանդացի Վան Մէլսի⁸⁹ նկարից լուսանկար[ո]ւած իմ պատկերս. եթէ լաւ է տպեցէք, եթէ ոչ թողէք: Այս բոպէիս ուրիշ լուսանկար չունեմ:

Գրած էի Վենետիկ⁹⁰ որպէս զի «Երեք երգերից» մի օրինակ ձեզ դրկեն. յուսամ ստացել էք: Շնորհակալ եմ յայտարարութեան համար:

Գրեցէք Վենետիկի հասցեով:

Մնամ ձեր
Կ. ՋԱՐԵԱՆ

Յաջորդը կ'ըրկեմ [sic] ճիշտ մի ամիս յետոյ: Արդեօ՞ք անելի երկար ե-
ղաւ քան տեղ ունէք – գրեցէք այդ մասին:
ԺԹ.⁹¹

Փարիզ[,] 9 Մարտ 1931

Մեծայարգ եւ սիրելի

Տիար Կ[ոստան] Ջարեան

Այսօր ստացայ «Նաւատոմար»ի Ա. շարքը: Մէկ շունչով կարդացի
զայն, ճիշդ ուզածս: Լաւ էք ըրած այդպէս նիւթերնիդ լայն յատակագիծի
մը վրայ գետեղելով: Կարող ենք 5-6 թիւ շարունակել եւ այսպէսով պարզ
յօդուածի մը սահմանէն դուրս ելլելով՝ կ'առնէ աշխատութեան մը ձեւը:

Նկարնիդ սիրուն է, պիտի հրատարակեմ զայն, նոյնպէս «Նաւատո-
մար»նիդ ալ պիտի հրատարակեմ ամբողջութեամբ⁹²: Քանի մը օրէն զայն
կը յանձնեմ տպարան, էջերը կապուելուն՝ առանց սպասելու լոյս տեսնե-
լուն՝ դրամնիդ կը դրկեմ:

Չեմ ստացած «Երեք երգեր» նոր հատորնիդ. չեմ գիտեր թէ Վենետիկ
որո՞ւ էք գրած որ ինծի օրինակ մը դրկէ: Ձեզ ձանձրոյթ, դարձեալ գրեցէք
որ շուտով դրկուի որպէս զի այս թիւին իսկ գրախօսենք:

Այս օր *Գրական դիրքերումի*⁹³ նոր թիւը ստացայ, Նորենց⁹⁴ «Տատրա-
գումի հարս»ը կը գրախօսեմ⁹⁵, անելի ճիշդ կը հայեոյէ: Ողորմելի յօդուած է,
չարժեր իսկ կարդալ: Սա երկու շաբաթուայ ընթացքին ինձմէ կը ստանաք
ապահովագրուած նամակ: Կը կրկնեմ[՝] գիրքերնիդ շուտով դրկել տուէք:

Յարգանքներով՝
Հ. ԲԱՆՈՒԵԱՆ

Ի.⁹⁶

Փարիզ, 21 Ապրիլ 1931

Յարգելի եւ սիրելի

Պ[արոն] Կ[ոստան] Ջարեան

Նախապէս շնորհակալութեամբ ստացայ Ձեր վերջին հատորը. Գեղե-
ցիկ է թէ բովանդակութեամբ եւ թէ տպագրութեամբ⁹⁷: Մեծ ուրախու-
թեամբ պիտի արտայայտուիմ «Ձուարթնոց»ի յառաջիկայ թիւին մէջ այս
ձեր նոր գործին առթիւ⁹⁸:

Այս օր ստացայ 20⁹⁹ թուակիր երկտողնիդ, մտադրութիւնս մի՛ շտ շա-
րունակել է բայց այս վերջերս մուտքը կը կաղայ, *crise*¹⁰⁰ ազդած է թերթիս
վրայ: Յաջորդ թիւս գոյգ կը տպագրուի, 2-3 միացեալ եւ կը յուսամ քանի
մը շաբաթէն զայն հրապարակ հանել:

Ձեր յօդուածին որպէս կանխավճառ [sic] քանի մը օրէն (այս օր Երեք-
շաբթի ուրեմն Շաբաթ օրը) մաս մը դրամ պիտի դրկեմ, իսկ ամբողջու-

թիւնն ալ՝ թերթս հրապարակ ելած օրը: Կուզէի աւելի կանուխ դրկել, բայց ինչպէս ըսի շատ դժուարութեամբ եւ կաթիլ կաթիլ կը հաւաքուի դրամ: Ուրեմն Շաբաթ օրը ապահովագրուած փոստին կը յանձնեմ:

Պէյրութէն շատ գրասէր եւ ազնիւ երիտասարդ մը¹⁰¹ կը փափաքի Ձեր վերջին հատորէն օրինակ մը ունենալ, միայն թէ ուսանող տղայ է. կրնա՞ք իրեն գեղջ մը ընել: Այս նամակս ստանալնուղ օրինակ մը դրկեցէք իրեն:

Հասցէն.-

Sarkis Abdalian
Brummana British High School
Brumman[a]
(Libanon) [sic]

Իրեն երկտող մըն ալ դրկելով յիշեցուցէք թէ ի՛նձ պիտի դրկէ: Վստահելի տղայ է. դրամը կը դրկէ անմիջապէս, նոյնիսկ եթէ ուշացնէ, ես հոսկէ ձեզի կը վճարեմ: Մի մոռնաք գեղջ մը ընել, մանաւանդ Սուրիա¹⁰² աղքատ ալ երկիր է:

Ձեր Նուարդիկը¹⁰³ ինձմէ նամակադրոշմ էր ուզած, ներփակ կը գետեղեմ մաս մը: Շաբաթի նամակովս դարձեալ կը դրկեմ:

Հոս երիտասարդներ *Մենք*¹⁰⁴ անունով թերթ կը հանեն¹⁰⁵: Ա. թիւով Ձեր վրայ տգեղ յարձակումներ են կատարած¹⁰⁶ (Վազգէն Շուշանեան)¹⁰⁷: *Հայրենիքի* մէջ վերջերս ստորագրուած արձակնուղ մէջ Փարիզի սրճարաններու նորերուն հասցէին դրկած «էշու նայուածքներ, Սամաթիոյ գեղագիտութիւն»ը զիրենք շատ է կատողեցուցեր¹⁰⁸: «Չուարթնոց»ին ալ բաց նամակ մը դրկեցին որ մերժեցի հրատարակել: Իրենց ըսի որ, քանի՛ Չարեան կը մնայ մեր թերթին բնակիչ մը, անիմաստ է այդ տողերը մեզի վերագրել: Մերժումս զիրենք ա՛լ աւելի գրգռեց եւ գացին ազատ թերթ մը հիմնեցին: Չեն դիմանար, մէկ թիւ կը հանեն ու կը նստին: Նարդունին ալ թերթերու մէջ անտեղի կերպով Ձեզ դէմ նիզակ ճօճեց, վստահ եմ թէ որեւէ առթիւ իրենց չէք պատասխաներ, եւ ասիկա արդէն լաւագոյնն է: Այս վէճին *Չուարթնոցի* մէջ բնաւ պիտի չանդրադառնամ: Ինչպէս ըսի, իրենց բաց նամակը ետ դրկեցի: Ա՛լ աւելին: Նախ Ձեր այս *Նաւատումարը* շատ գեղեցիկ [է], հետեւաբար արժանի՝ Ա. էջը գրաւելու, յետոյ այս ճրճոցին լռելեալ]ն պատասխան մըն ալ տուած ըլլալու համար, 2-3 միացեալ թիւս¹⁰⁹ ձեզմով բացի, գետեղեցի մեծադիր նկարնիդ եւ *քլիշէի* վերածուած ստորագրութիւննիդ: *Մենքի* մէջ հետեւեալ տխմար դիտողութիւնն են կատարած թէ «Չարեան ապրէ՛ր է հայդուկային կեանքը որ կը գրէ Տատրագոմի հարսը», եւ ուրիշ յիմարութիւններ¹¹⁰:

«Գրական դիրքերում»ի 5րդ տարուան Ա. թիւին մէջ ալ Նորենց կը յարձակի ձեր վրայ: Կարդացի՞ք, դրկե՛մ: Չօպանեանի դիտողութիւնները կրկնած են: Օրինակ[՝] Չօպանեան Ձեր մէկ շատ գմայլելի տողը որպէս անիմաստ կը ներկայացներ.

«Դաշտը՝ ձեռքում ոսկէ մի պնակ՝ տենդահար ման է գալիս»¹¹¹:

Նոյն շոշորությունը կրնէ Նորեն¹¹²:
Ապտալեանի¹¹³ գիրքը դրկեցէք:

Յարգանքներով եւ սիրով՝
Հ. ԲԱԼՈՒԵԱՆ

Յ.Գ.- Ասկէ յետոյ Ձեր թղթակցությունները կատարեցէք մի՛շտ տանս
հասցեով.

Rue l'Aqueduc No. 1
Paris (10)

ԻԱ.¹¹⁴

8-5-31
Վենետիկ

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Ձեր վերջին նամակին չկարողացայ անմիջապէս պատասխանել, որովհետեւ մեկնեցայ Միլան ուր դասախօսեցի եւ մասնակցեցի Ուսանողական Միութեան եւ հայ գաղութի սարքած սիրալիր ընդունելիութեան [sic]¹¹⁵: Այսօր միայն վերադարձայ:

Այն ինչ որ պատմում էք «Մենք»-երի մասին ինձ համար նորություն է: Հայ լրագիրները չեն կարդում եւ տեղեկություն չունեն: Ես, Մէն Միշելին¹¹⁶ ակնարկելու ժամանակ բնաւ աչքի առաջ չունէի այն անձնատրութիւններին որոնք իրենց վիրաւոր[ու]ած են զգացել. բայց եթէ այդպէս են զգացել՝ ուրեմն իրենք են: Ասեմ, որ այն անունները որ տալիս էք, ինձ համար, գրականութեան մէջ ոչ մի նշանակություն չունեցող մարդիկ են, որոնք հազար [ու] մի առիթներ են փնտրում իրենց փոքրիկ անձնատրութիւններին կարեւորութիւն ընծայելու համար: Գրական մոծակների այդ աշխարհը ինձ ծանօթ է 22-ից ի վեր, երբ Պոլսում հրատարակեցի «Օրերի Պսակը»¹¹⁷. սգիտութեամբ, նախանձով եւ չարութեամբ լեց[ու]ած ծերեր են, որոնք իրենց երիտասարդ են ան[ու]անում եւ հայ գրականութեան վնասից գատ ուրիշ բան չեն տ[ու]ած:

Ինչ վերաբերում է Հայաստանի քննադատներին ասեմ միանգամայն ընդմիջտ ա[յ]սքանը. երբ երկրից մեկնում էի ինձ մօտ եկան մի երկու գրագ[ե]տ բարեկամներ եւ յայտնեցին [հ]ետեւեալը. «Գիտենք որ արտասահմանում պիտի գրես այն ինչ որ պիտի գրէինք մենք եթէ կարողանայինք սպրել այնտեղ, ու գիտես լաւ, որ մեզ պիտի ստիպեն քեզ դէմ արտայայտ[ու]ել. մեր պայմանները քեզ լաւ ծանօթ են, ուստի պէտք չէ վշտանաս այլ ներես»¹¹⁸:

Ահա ինչու ինչ որ էլ գրեն այնտեղ, երբէք չպիտի պատասխանեմ:

Գալով ձեր բարեկամին «Երեք երգերի» մի օրինակը զեղչով դրկելի [sic] հարցին, ուրախութեամբ այդ պիտի անեմ, թէպէտ ծախելու հարցը ամբողջովին լք[ու]ած է Վիեննայի Միսիթարեան հայրերին եւ ես ինքս միայն մի երկու-երեք օրինակներ ունեմ: Երբ նոր հասցեն ինձ տաք՝ կ[ը]

դրկեմ եւ նա թող վճարի ինչ որ կարող է: Եթէ ասելի օրինակներ ինձ տրամադրած լինէին ձրի իսկ կ[ը] տայի, բայց ծախսերը շատ մեծ եղած են եւ ես ինքս եթէ սրանից յետոյ գիրք ուզեմ պիտի վճարեմ:

Յուսամ այս ամսի վերջը «Զ[ն]ւարթոնցը» լոյս կ[ը] տեսնի: Միլանում բաւականի պրօպագանդ¹¹⁹ արի ձեզ համար:

Ն[ն]ւարդիկը խնդրում է ինձ յայտնել ձեզ իր շնորհակալութիւնները փուլերի¹²⁰ համար:

Մնամ ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Եթէ հայ թերթերում «Երեք երգ[երի]» մասին որեւէ արտայայտութիւններ եղած լինեն խնդրում եմ դրկէք ինձ: Մինչեւ հիմա միայն «Պայքարը»¹²¹ տեսայ¹²²:

ԻԲ.¹²³

20-6-31
Վենետիկ

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Եթէ «Զ[ն]ւարթոնցը» որեւէ պատճառով՝ ցաւալի՝ լոյս չպիտի տեսնի կամ շատ պիտի ուշանայ կարող չէի՞ ք իմ «Նաւատումարս» ետ դրկել ինձ, որպէս զի ուրիշ տեղ հրատարակեմ: Երեք ամսից ասելի եղաւ որ դրկած եմ եւ այնպիսի հարցեր են որոնց շուրջը պիտի ուզէի հրատարակով արտայայտ[ն]ւել այժմ:

Եթէ մի օր «Զ[ն]ւարթոնցը» նորից որոշէք լոյս ընծայել, ես ձեզ կ[ը] դրկեմ ուրի՛շ մի յօդ[ո]ւած:

Ի՞նչ եղաւ: Նիւթական դժ[ն]ւարութիւններ ունեցա՞ք:

Մնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԻԳ.¹²⁴

31-7-31

Յարգելի Պ[արոն] Պալուեան,

«Զ[ն]ւարթոնցի» վերջին թիւը¹²⁵ ստացայ այստեղ, Կօմ[ոյ]ի լճի ափերին եւ շատ ուրախացայ որ նորից պիտի կարողանաք շարունակել ձեր գեղեցիկ հրատարակութիւնը:

Ձեռքիս տակ ունեցած աշխատանքը ստիպ[ո]ւած մի կողմ դրի եւ սկսեցի «Նաւատումար[ի]» շարունակութիւնը: Մի քանի օրից՝ երկուշաբթի կամ երեքշաբթի օրը կ[ը] դրկեմ ձեզ ուզածը 4 էջը¹²⁶: Տեղ պահեցէք:

Առայժմ գրեցէք Վենետիկի հասցէով, թէեւ ձմեռը մտադիր եմ ընտանիքով անցնել Միլան:

Մնամ ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Գրեցէք ինձ այս հասցէով –

C. Z.
Casa Palmira
Torno
(Lago di Como)

ԻԴ.¹²⁷

27-9-31
Via Gran Sasso, 31
Milano

Միքելի Պալուեան,

Նորից ի՞նչ պատահեց... «Զ[ն]ւարթոնցի» վերջին թիւը չստացայ. Արդեօ[ն]ք դժ[ն]ւարութիւնների հանդիպեցիք: Քաջութիւն. աշխատեցէք ամէն գնով առաջ լինել: Մեղք է այդքան լաւ սկսած գործը դադրի:

Մնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Monsieur
H. Palouian
Boite Postale, No. 50
Paris (Xe)
ԻԵ.¹²⁸

15-6-37
c/o Cook & Son
Vienne
Autriche

Միքելի Պ[արոն] Պալուեան,

Վերջերս իմացայ որ ձեր հրատարակած տարեգրքում¹²⁹ արտատպած էք նաեւ իմ մէկ գր[ն]ւածքս¹³⁰: Ո՞րը՝ չգիտեմ¹³¹: Կարելի՞ է ձեզանից խնդրել որ գոնէ ձեր հրատարակութիւնից մի օրինակ դրկէք ինձ: Երեւի հասցէս չէք ունեցել, որպէս զի այդ կարողանաք անել ամիսներ առաջ:

Ի՞նչ էք անում եւ ի՞նչ են ձեր ծրագիրները: Ինչո՞ւ ամսաթերթը դադրեցրիք:

Գրեցէք:

Մնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԻԶ.¹³²

26-6-37
c/o Cook and Son
Վիեննա

Միքելի Պարոն Բալուեան,

Շնորհակալ եմ ձեր դրկած «Զ[ն]ւարթոնցի» համար, որի տպագրական զգեստաւորումը ինչպէս միշտ գեղեցիկ է եւ ներքնապէս էլ լեփ լեցուն: Ահա քանի տարի է «Հայրենիքից» դուրս ուրիշ հայ հրատարակութիւններ չէի տեսել եւ ձեր տարեգիրքը թղթատեցի որոշ հետաքրքրութիւ-

նով: Գրած էիք ինձ, որ ուզում էք իմ անկեղծ կարծիքս իմանալ եւ ես էլ ասեմ ձեզ, որ ինձ այնպէս թ[ն]ւեց որ մի քսան տարի յետ եմ թռել եւ գտնուում եմ Պոլսոյ նախապատերազմական այն շրջանում, երբ գրական երիտասարդութիւնը թեթեւ գեղագիտական հարցեր էր մշակում եւ հեռ[ն]ւից մօտեցող ահաւոր փոթորիկը չ[է]ր կարողանում կամ չ[է]ր ուզում նախատեսել: Տեսնում եմ այդ երիտասարդութիւնը՝ այլեւս մ[օ]րութաւոր եւ փորաւոր՝ ցր[ն]ւել է աշխարհիս չորս կողմը եւ, չնայած հսկայական փոփոխութիւններին, մտայնութեամբ մնացել է նոյնը, այսինքն մանուկ:

Անշուշտ այդ ձեր մեղքը չէ. տպում էք այն ինչ որ գտնում էք: Բայց ի՞նչ մտածել այդ ազգի մասին, որի մէկ մասը ճնշում է մոսկովեան ենթամարդկանց նախնամտութեան բռնակալութեան տակ, իսկ միւս մասը ճիգ է անում ուրիշների նմանութեամբ գեղեցկօրէն մեռնել: Տխուր բան է այդ մասին մտածել եւ մանաւանդ այդ մասին գրել: Մի ազգ որ չի կարողանում ստեղծագործել մի ուժեղ ըն[տ]րանի՝ ինքնուրոյն լինելու եւ մտածելու կերպով, ազգ է որ բան չունի ասելիք եւ կուլտուրապէս անգոյ է: Իսկ եթէ կուլտուրապէս անգոյ է՝ անգոյ է առհասարակ:

Երկայն պատմութիւն է այդ մասին գրել...

Գովելի է Չրաքեանի¹³³ շուրջը ձեր ստեղծած հետաքրքրութիւնը¹³⁴: Պատերազմից յետոյ, ի միջի այլոց, ես առաջինը եղայ, որ «Անցորդում» կամ «Արեւմուտքում»¹³⁵, չեմ յիշում, նրա մասին գրեցի¹³⁶: Այն տարիներին երբ նրա անունը տալը գրեթէ ոճիւր [sic] էր: Ուրախ եմ որ այսօր մարդիկ փոխել են իրենց գաղափարները եւ նրա մասին գրում են մեղայ գալով, թէպէտ իրենց բուն նպատակը Չրաքեանը չի՝ այլ տեղական այն ազգայնամոլութիւնը որից վանք եւ վարդապետ է հոտում եւ որը յղի չէ ոչ մի ապագայով:

Ուզում էք որ տարեգրքի Բ. հատորի համար ձեզ դրկեմ «Նաւատումարի» շարունակութիւնը: Ճիշտը ասեմ, այդ «Նաւատումարների» մասին չեմ իսկ յիշում եւ չեմ մտաբերում ինչ ծրագրով սկս[ն]ւած էին եւ ուր պիտի գնային: Այդ պարագաներում շարունակելը ինձ համար դժ[ն]ւար է, մանաւանդ որ, երեւի, շատ բաներում գաղափարներս փոխել եմ: Ուստի եթէ դրկեմ – ինչ որ պիտի աշխատեմ անել, չնայած ձեռքիս տակ ունեցած ուրիշ աշխատութիւններին, որ ստիպ[ն]ւած եմ վերջացնել, եւ հիւանդ վիճակիս – այդ պիտի լինի բոլորովին նոր բան, թէպէտ եւ գրականօրէն նոյն ժանրին պատկանող: Տեսնենք: Ինչ վերաբերում է վարձատրութեան, կարծում եմ էջով հաշ[ն]ւելը սխալ է եւ նոյնիսկ անարդար: Եթէ էջով հաշ[ն]ւենք այն ժամանակ պէտք է նաեւ որոշենք՝ գրերի, էջերի մեծութիւնը եւ այլն: Պէտք է վարժութիւն անել վճարել գր[ն]ւածքը եւ ոչ երկայնութիւնը:

Իսկ թերթի ձեւով ձեր հրատարակած ամսագրից մի հատ դրկեցէք, որպէսզի տեսնեմ ինչ է նրա ուղղութիւնը եւ ըստ այնմ որոշում տամ¹³⁷:

Ուրիշ մի խնդիրք. իմ հասցեն ոչ ոքի մի տաք եւ թող ինձ զանազան շրջաբերականներ չդրկեն:

Մնամ սիրով
Կ. ՋԱՐԵԱՆ

ԻԷ.¹³⁸

8-X-37
8, Via Arezzo
Roma

Միրելի Պ[արոն] Բալուեան,

Ձեր նամակը եւ պարբերականը եկան ինձ հասան երկայն պտոյտներից յետոյ, ստացայ չափազանց ուշ: Հարցը նրանումն է որ այս բոլորիս շատ եւ շատ զբաղ[ու]ած եմ, իտալական հրատարակիչի հետ պայմանադրութիւններս կատարած չլինելով, հիմա կոկորդիցս բռնել է եւ ստիպել աշխատելու:

Վախում եմ այս պատմութիւնը երկար տեւի: Ահա երկու ամիս է «Հայրենիքին» իսկ ոչինչ չկարողացայ դրկել: Պէտք է ներողամիտ լինեք եւ սպասեք:

Ձեր ամաթերթը շատ սիրեցի եւ ուրախութեամբ է որ ապագային պիտի աշխատակցեմ¹³⁹:

Պ[արոն] Վրացեանին¹⁴⁰ մօտ ասում էք նամակներ ունեմ. բարի եղէք՝ տ[ու]եք նրան Հռոմի հասցէս եւ թող դրկի այստեղ:

Ձերմ բարեւներս Օշականին¹⁴¹ եւ ձեզ:

Կ. ՋԱՐԵԱՆ

ԻԸ.¹⁴²

[1937]¹⁴³

Միրելի Բալուեան,

Ձեր բացիկը ստացայ այստեղ՝ Ասկոնայում ուր եկել եմ աշխատելու: Ուշ մնացի եւ յատուկ այս տողերը գրեցի որպէսզի ձեր հրատարակութեան աջակցած լինեմ: Ինձ կարող էք գրել նաեւ այստեղի հասցէով, ուր պիտի բաւական երկայն ժամանակ մնամ,- C. Z. – Ascona (Cant[on] Ticino) Suisse.

Դժբախտաբար նոր լուսանկար չունեմ ձեզ դրկելու համար. գրած եմ Ամերիկա, եթէ ստանամ՝ կ[ը] դրկեմ:

Ողջ եղէք
Կ. Ջ.

ԻԹ.¹⁴⁴

10-XII-37
Ասկոնա

Միրելի Հ[րանդ] Բալուեան,

«Զ[ն]ւարթն[ոցի]» վերջին թիւը չեմ ստացել: Լաւ կ[ը] լին[է]ր որ, առ-
հասարակ, մէկը դրկէիք այստեղ եւ միւսը՝ եթէ կարելի է Հռոմ՝ ընտանի-
քիս: Տարեգրքի համար կ[ը] մտածեմ:

Միրով ձեր
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Լ.¹⁴⁵

10-2-38
Ասկոնա

Ի՞նչ եղաւ «Զ[ն]ւարթնոցը»:

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԼԱ.¹⁴⁶

4-3-38
Ասկոնա

Միրելի Պ[արոն] Բալուեան,

Ահաւասիկ քիչ էջեր «Զ[ն]ւարթնոցի» տարեգրքի համար¹⁴⁷: Ուզում
էի աւելի մի երկար բան դրկել, բայց անկարելի եղաւ. զբաղ[ն]ւած եմ կա-
րեւոր մի աշխատութիւնով եւ դժ[ն]ւար է թողնել եւ ուրիշ բան գրել: Աւելի
ուշ, երբ բեռս թեթեւանայ, պիտի աշխատեմ ամսաթերթին եւս մի բան
դրկել:

Ներփակ պիտի գտնէք քանդակ[ն]ւած գլխիս լուսանկարը: Այս գործի
հեղինակն է աղջիկս, Նուարդ Զարեանը, Հռոմայ Ար[ն]ւեստից Ակադէմ-
իայի ուսանողուհի: Դժ[ն]ւար է ինձ համար նրա մասին գրել, ասեմ մի-
այն, որ Ակադէմիան նրան համարում է իր ամենատաղանդաւոր եւ ամե-
նաերիտասարդ ուսանողուհին: Այս գործը այժմ ցուցադր[ն]ւած է Հռո-
մում: Անցեալ տարի նոյն Ակադէմիան իր գործերը դրկեց Նեապոլիի ցու-
ցահանդէսը եւ իր տրամադրութեան տակ դրաւ բոլոր [յ]արմարութիւննե-
րը աշխատելու համար: Իր ամենախիստ քննադատը եղած եմ ես, բայց
պէտք է ընդունեմ որ իրական տաղանդ է եւ կին քանդակագործների մէջ
ամենաուժեղը Բտալիայում:

Այդ գրում եմ ոչ թէ թերթի համար այլ ձեզ համար:

Լուսանկարը տպելու պարագային լաւ կ[ը] լին[է]ր մի քիչ աւելի մե-
ծացնել¹⁴⁸:

Այդ ձեր նոր գրերը – գամ[ն]ւած փայտի կտորներ – բաւականի տգեղ
են եւ հակակրական: Առանց նրանց «Զ[ն]ւարթնոցը» աւելի համակրելի է:

Եւ նաեւ՝ ի՞նչ է այդ ոմն Տիկ. Ղուկասեանի գր[ն]ւածքը. երեխայական
եւ շա[հ]խարունիաբարոյ¹⁴⁹... Ի սէ՛ր աստ[ն]ւածների...

Դրամը, իր սեւ դագաղի մէջ ծածկ[ն]ւած, ժամանակին ստացայ: Մեր-
սի:

Դէ, ողջ եւ առողջ եղէք:

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Ժամանակ ունենայի պիտի գայի Փարիզ: Անկարելի եղաւ: Կարելի է աշնան, տեսնենք...

ԼԲ.¹⁵⁰

29-3-38

Ասկոնա

Միրելի Պ[արոն] Բալուեան,

Նամակս քիչ ուշացաւ: Մտածում էի, ինչպէս խնդրել էիք, «Ձուարթնոցին» մի բան դրկել, բայց չնայած բարի կամքիս, անկարելի եղաւ: Ազատ ժամանակս քիչ է. նա էլ հիւանդացայ: Ուստի, մի ուրիշ անգամ...

Սպասում էի նաեւ որ աղջիկս նոր եւ աւելի տպագրութեան [յ]արմար լուսանկարներ դրկի. մօտս եղածները, ինչպէս պիտի տեսնէք, արատ ունեն, բայց նա էլ ուշացաւ: Դրկում եմ ձեռքիս տակը եղածները: Սրանք եւս Հռոմում այժմ ցուցադր[ու]ած են: Մեծ գլուխը մի եգիպտացի է, իսկ միւսը չգիտեմ ով է. կարելոր չէ:

Գիբրալտարը փոխեցէք *Ջիբրալտարի* եւ ոչ Ճիպրալտարի, ինչպէս գրել էիք:

Մնամ սիրով

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԼԳ.¹⁵¹

[Հռոմ], 6 Դեկտեմբեր – 47

Միրելի Պալուեան,

Այս նամակը [գրում եմ] ձեզ ասելու համար, որ այժմ գտնւում եմ Հռոմում, ուր պիտի մնամ երկայն ժամանակ, եթէ անակնկալ դէպքեր չպատահին: «Զ[ու]արթնոցի» տարեգիրքը¹⁵² միայն տեսած եմ – որի մասին ձեզ ժամանակին գրեցի¹⁵³– իսկ մնացած թիւերը չեմ տեսած: Եթէ բարի լինէիք դրկել ինձ՝ շատ ուրախ պիտի լինեմ: Այստեղ հայեր քիչ կան եւ մարդ իրեն մի քիչ կտր[ու]ած է գգում:

Կարդում եմ ձեզ մօտ տեղի ունեցող դէպքերի մասին, բայց վստահ եմ, որ խաղաղութիւնը շուտով կ[ը] վերադառնայ եւ վտանգի ուր[ու]ականը կ[ը] հեռանայ¹⁵⁴:

Վրացեանը արդեօք Պարի՞ս է:

Ջերմ բարեւներ:

Մնամ սիրով

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

Իմ հասցէս –

C. Z.

c/o American Express

Rome

Շա'տ սիրելի

Պ[արոն] Կոստան Չարեան

Կարօտով կարդացի Ձեր 6 Դեկտ[եմբեր] 1947 թուակիր նամակը: Հոմմէն վերջ չէ՞ք մտածեր անգամ մըն ալ Փարիզ հանդիպիլ: Կարօտցած ենք Ձեզ բոլորս:

Այս պահուս «Նաւը լերան վրայ»ն կը կարդամ¹⁵⁶: Ուղղակի սքանչացած եմ: Պիտի արտայայտուիմ «Ձուարթնոց»իս մէջ¹⁵⁷:

Անշուշտ ստացաք նոր շրջանի Բ. թիւս: Այժմ 3-4 թիւերը միացեալ լոյս պիտի տեսնեն Մարտի վերջերը¹⁵⁸:

Կաշխատակցեի՞ք հանդէսիս եւ ի՛նչ պայմաններով: Պիտի ուզէի ձեզմէ 8-10 էջնոց նիւթ մը ունենալ: Գրեցէ՛ք ինձի, գոհ կը մնամ:

Վրացեանը երբեք չհանդիպեցաւ Փարիզ եւ ուղղակի Գահիրէէն մեկնեցաւ Նիւ-Եորք¹⁵⁹:

Ղրկեցէք ինձի նոյնպէս նոր լուսանկար:

Ներկայիս գրավաճառութեամբ կը գրադուիմ¹⁶⁰: Մարաֆեան, Նարդունի, Պէշիկթաշլեան¹⁶¹ բոլորս միասին ենք: Միտով կը բարեւեն Ձեզ:

Միշտ սիրով՝
ՀՐ. ԲԱՆՈՒԵԱՆ

22-1-48
c/o American Express
Հռոմ

Միրելի Պ[արոն] Բա[լ]ուեան,

Ցաւում եմ, որ ձեր նամակին չկարողացայ անմիջապէս պատասխանել. շատ գրադ[ո]ւած էի եւ մի քիչ էլ հիւանդ: «Ձուարթնոցը» ժամանակին ստացայ եւ զարմանքով տեսայ ձեր արած արտատպումը, առանց իմ արտօնութեան եւ առանց մատնանշելու թ[ո]ւականը¹⁶³: Շատերը պիտի մտածեն, որ նոր մի գր[ո]ւածք է, ինչ որ ճիշտ չէ: Չէ՞ք կարծում...

Ես էլ պիտի ուզէի հաճոյքով տեսնել ձեզ եւ ձեր բարեկամներին, բայց Պարիս գալը առայժմ դժ[ո]ւարին բան է, այքի առաջ ունենալով պայմանները: Հէնց երէկ, Գրաբարը¹⁶⁴, որ եկել է այստեղ մի շարք դասախօսութիւններ տալու, ասում էր ինձ, որ կեանքը ձեզ մօտ շատ թանկ է եւ տխուր: Անշուշտ, ամէն բան համեմատական է:

Միակ նիւթը որ առայժմ կարող եմ ձեզ ղրկել[ ] այդ բանաստեղծութիւններ են կամ հրատարակ[ո]ւելիք պօէմա[յ]ից¹⁶⁵ մի քանի էջեր: Պայմանների մասին չգիտեմ ինչ ասել: Եթէ դրամ ունէք՝ լաւ, եթէ չունէք՝ կարող էք ինձ գիրք ղրկել: Շատ պիտի ուզէի, օր[ինակի] համար, Մալխաս-

եանի¹⁶⁶ բառարանը¹⁶⁷ ունենալ կամ նրա աշխարհաբարի վերածած Խորե-
նացին¹⁶⁸: Տեսէք ինչ կարող էք անել:
Ջերմ բարեկներս ձեզ ամէնքին:

Մնամ սիրով,
Կ. ՉԱՐԵԱՆ

Լ.Զ.¹⁶⁹

Փարիզ, 31 Յուլիս 1948

Շատ սիրելի

Պ[արոն] Կ[ոստան] Չարեան

Հաճոյքով կարդացի Ձեր երկտողն¹⁷⁰ ու ստացայ ներփակուած քեր-
թուածները: Մտադրած էի արդէն ձեզ գրել եւ 4րդ թիւիս համար խնդրել
գրութիւն մը: Նախ ըսեմ թէ որպէս տկարութիւն ունեցածս մեծ բան մը չէ
բայց նեղացուցիչ է: Միշտ ուժաթափ եմ. քանի մը անգամ նուաղեցայ, իսկ
ներկայիս մէկ թեւիս վրայ վերքեր ելեր են եւ զիս կը տանջեն: Դժուարաւ
գրիչս ձեռք կ'առնեմ: Գրեթէ թեւս անշարժացած է: Նարդունին կը խնա-
մէ¹⁷¹: Չղայնութեան եւ յոգնութեան արդիւնք երեւոյթներ են: Ինչպէս ըսի[,]
կարեւոր բաներ մը չեն, բայց տաղտուկ կը պատճառեն:

Ձեր տկարութեան մասին լսած էի Վարդ[գէս] Ահարոնեանէն¹⁷²: Մե-
ծապէս ուրախ եմ որ առողջացած էք: Ձեզմէ տակաւին շատ գործերու կը
սպասենք: Ի մէջ այլոց, ինչո՞ւ «Տատրագումի հարսը» չէք վերածեր
թատրոնի: Հասութեամբ կը լլայ եւ կը սպառի: Նման աշխատութեան մը
տպագրութիւնը եւ կը ստանձնեմ:

Ունի՞ք բնական լուսանկար մը: Քիչ մը intime¹⁷³, այնպէս՝ ինչպէս որ
կաք: Ցարդ ձեզմէ հրատարակուածները բոլորն ալ եղած [են] նկարիչնե-
րու գործեր, հետաքրքրական պիտի ըլլար ձեզ տեսնել բնականին մէջ:

Յետոյ արձակ գրուածք մըն ալ պիտի խնդրէի. աղուոր նկարագրա-
կան մը, երբեմնի *Usheghh* նման գրութիւն մը եւ 4րդ թիւս բանայի այդ ար-
ձակովը, երեք բանաստեղծութեամբ¹⁷⁴ եւ նոր լուսանկարովը: Միբով էջին
կը վճարեմ 100 ֆրանք: Բաժանորդներէս մէկէն (Իտալիայէն) կը խնդրեմ
որ իրենց բաժնեգիրը ձեզի դրկեն:

Նոր թիւիս տպագրութեանը կը սկսիմ Օգոստոս 15ի ատեններ, որով
սա երկու շաբթուան մէջ տուէք արձագանգ մը:

Միբով եւ կարօտով՝
ՀՐ. ԲԱՆՈՒԵԱՆ

ԼԷ.¹⁷⁵

7-8-48
Բարանո
Իսկիա կղզի

Միրելի Պ[ա]ր[ոն] Բալուեան,

Ձեր նամակը ստացայ միայն եր[է]կ, Հոռմից վերադարձիս: Ուրախ եմ, որ ձեր հիւանդութիւնը շատ լուրջ բան չէ եւ որ ձեզ խնամում է բարեկամ եւ հմուտ մի բժիշկ: Երեւի հանգստի պէտք ունէք. մեծ քաղաքների կեանքը ազդում են [sic] մեր ջղերի վրայ եւ քայքայում մեր ֆիզիքական կարողութիւնները: Ինձ համար Նիւ Եորկը թոյն էր եւ այն օրը, որ հասայ ծովի այս կողմը՝ ինձ զգացի առողջ:

Երեք բանաստեղծութիւնները, որ դրկեցի ձեզ[,] պարզապէս համակրանքի արտայայտութիւն էր, երբ իմացայ որ չնայած հիւանդութեան՝ քաջութիւնը ունէք շարունակելու ձեր հրատարակութիւնը: Ու նաեւ, խօսք էի տ[ո]ւել Վրացեանին¹⁷⁶ անպատճառ ձեզ մի բան դրկել: Ուստի, պէտք չունէք մտածել դրամական վարձա[տ]րութեան մասին:

Այժմ եւ երկայն ժամանակ[ո]ւայ համար, շատ զբաղ[ո]ւած պիտի լինեմ մի աշխատութիւնով, որ սկսել եմ եւ որին ուզում եմ ն[ո]ւիրել կեանքիս վերջին տարիները¹⁷⁷: Ուստի, բացի այն գրութիւններից, որ ձեռքիս տակն են[,] դժ[ո]ւար պիտի լինի ուրիշ բանով աշխատակցել մեր հայ հրատարակութիւններին: Ու նաեւ, ի՞նչ է մնացել մեր գրական աշխարհից եւ ի՞նչով կարող է ոգեւոր[ո]ւի հայ գրագէտը:

Երբեմն գրեցէք եւ գոնէ դուք տեղեկութիւններ տ[ո]ւէք հայ կեանքի մասին:

Առողջ եղէք:

Մնամ ձեր
Կ. ՉԱՐԵԱՆ

ԼԸ.¹⁷⁸

21-10-55
S[c]hwendenweingasse, 2
Wien, XVIII
Autriche

Միրելի Պ[ա]ր[ոն] Պալուեան,

Իմացայ որ «Չ[ո]ւարթնոցը» նորից վերահրատարակում էք եւ նոյնիսկ առաջի թիւի մէջ իմ մէկ բանաստեղծութիւնս գետեղած էք¹⁷⁹: Բարի կ[ը] լինէ՞ք ինձ դրկել բոլոր լոյս տեսած թիւերը վերնշանակ[ո]ւած հասցեով:

Ես պիտի մնամ երեւի երկայն ժամանակ այս տեղ Վիեննայում, ուր բոլոր յարմարութիւնները կան իմ աշխատանքներիս համար: Ցանկանում եմ ձեզ յաջողութիւն:

Մնամ ձեր
Կ. ՉԱՐԵԱՆ

ԼԹ.¹⁸⁰

1-8-57
Rapallo

Միրելի Պ[արոն] Բալուեան,

Ձեր թերթը ահա երկու ամիս է չեմ տեսել՝ ճամբորդությունների պատճառով: Հիմա այլևս պիտի մնամ Իտալիայում եւ նոր հասցէս այս է.-

Via Aurelio Baisi 12
Rapallo
Italia

Շնորհակալություններով ձեր
Կ. ՋԱՐԵԱՆ

Խ.¹⁸¹

17-4-59
Բերկլէյ

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Վաղուց է մտածում էի ձեր խնդրանքը կատարել եւ «Զ[ո]ւարթոցին» մի բան դրկել: Ժամանակ չեղաւ, ուրիշ աշխատությունների պատճառով: Մեծ դիւցազներգությունների շարքը թափով առաջ է գնում եւ անհամբեր եմ վերջացնելու¹⁸²:

Այն ու ամենայնիւ ահաւասիկ մի «Նաւատումար»՝ որ յուսամ ի վիճակի պիտի լինէք հրատարակելու¹⁸³: Սակայն, եթէ որեւէ պատճառով, մտածէք որ կարող է վնասել «Զ[ո]ւարթոցի» դժ[ո]ւարին կեանքին՝ անմիջապէս ինձ իմաց տ[ո]ւէք եւ ես կ[ը] դրկեմ ուրիշ տեղ:

Վճարման մասին մի մտածէք: Գիտեմ ինչ դժ[ո]ւարություններով էք առաջ տանում թերթի հրատարակչական կեանքը: Եթէ մեր ժողովրդական բանահիւսութեան հետ կապ[ո]ւած – ժողովրդական հին երգեր, առասպելներ եւ այլն – հրատարակություններ ունէք, ինձ իմաց տ[ո]ւէք եւ ես ըստ կարելոյն կը գնեմ:

Ձերմ բարեւներով

Կ. ՋԱՐԵԱՆ

ԽԱ.¹⁸⁴

3 Սեպտեմբեր, 59
[Բերկլէյ]

Միրելի Պ[արոն] Պալուեան,

Ձեր թերթի վերջին թիւը ժամանակին ստացայ եւ նաեւ ամէն կողմից բազմաթիւ նամակներ, մեծ մասամբ, համակրական: Եթէ աշխատություններս ժամանակ թողնեն, մերթ ընդ մերթ, պիտի շարունակեմ «Նաւատումարները»:

Չգիտեմ իմացա՞ք Երեւանի ինձ դէմ ուղղած սրիկայ յարձակումների պատճառը: Երբ հասայ Կալիֆորնիա, զարմանքով իմացայ որ տեղական

ռադիո կայանը¹⁸⁵ «Աշխարհի լուսազոյն կարճ պատմ[ն]ւածքների շարքում» նաեւ ընտրել է շատ տարիներ առաջ անգլիերէնի թարգման[ն]ւած¹⁸⁶ եւ մի շարք ժողովածուների մէջ մտած իմ «Խոզը» [պատմութեամբը]¹⁸⁷: Ընթերցումից յետոյ, այ[ս]տեղ գտնուող ռուս բալշէիկ [sic] ուսանողները հեռագրել են Մոսկուա [sic] եւ այս վերջինն էլ հրաման դրկած է Երևան ինձ պախարակել: Մինչ ճշմարտութիւնը այն է, որ ես ոչինչ չգիտէի այդ ընթերցման մասին եւ կայանը զարմանքով իմացաւ, որ ես գտնուում եմ Ամերիկայում: Առիթից օգտ[ն]ւելով երկու անգամ հե[ն]արձակեց ինձ հետ ունեցած ինտերւիւն¹⁸⁸ եւ հասարակութեան առջեւ պարզեց իմ գրական դեմքը, նաեւ ընթերցանելով իմ անգլիերէն գրած բանաստեղծութիւններից:

Գալով ձեր դրկելիք գրքերին, գիտեմ որ դիւցազներգութեան մասին շատ բան չկայ: Շատ պիտի ուզէի, եթէ կարելի է, որ դրկելիք Պրոֆ. Սամուէլեանի¹⁸⁹ «Հին Հայաստանի Կուլտուրայի» առաջին հատորը¹⁹⁰: Երկրորդը եւ երրորդը ունեմ, առաջինը կորաւ¹⁹¹: Նաեւ այն ամէնը ինչ որ վերաբերում է ժողովրդական բանահիւսութեան: Դիւցազներգութիւնների շարքս գրեթէ վերջացել է, բայց ո՞վ պիտի հրատարակի՝ չգիտեմ, «Համազգայինը»¹⁹² հետս պայմանագրութիւն ստորագրեց՝ իրենց ինդրանքով՝ եւ ինձ ստոր կերպով խաբեց: Ձեռագիրներս առել պահել է, չի հրատարակում եւ նամակներիս էլ չի պատասխանում¹⁹³:

Հիմա աշխատում եմ «Գիրք Ամենայի» վրայ, որ ինքնակենսագրութիւն է, բայց շատ աւելին քան այդ¹⁹⁴:

Մնամ սիրով
Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԽԲ.¹⁹⁵

13 Նոկտեմբեր, 59
1487 Olympus Ave[nue]
Berkeley 8, Calif[ornia]

Սիրելի Պ[ա]ր[ոն] Բալուեան,

«Զ[ն]ւարթոնցի» վերջին թիւը դեռ չստացայ: Ես ձեզ դրկած էի հասցէիս փոփոխութիւնը, չգիտեմ ստացել էք թէ չէ: Ամենայն դէպս աչքի առաջ ունեցէք, որ հասցէս փոխ[ն]ւել է եւ, յուսամ, կ[ը] մնայ անփոփոխ երկար ժամանակի համար:

Ձեր առաջարկած գիրքը դրկեցէք եւ եթէ իմ աշխատանքիս չի կարող ծառայել՝ կ[ը] վերադարձնեմ ձեզ:

Ուրիշ մի խնդիր ունեմ ձեզանից. արդեօք չէի՞ք կարող որեւէ միջոցով գտնել, ինձ համար շատ կարեւոր, Մանուկ Աբեղեանի «Գուսանական Երգերի»¹⁹⁶ ժողովածուն: Պատրաստ եմ արժեգինը վճարել կամ եթէ մէկը ունի եւ չի ուզում ծախել կարող եմ որոշ ժամանակից յետոյ վերադարձնել:

Յուսամ լաւ էք: Ձերմ բարեւներ:

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԽԳ.¹⁹⁷

30 Հոկտեմբեր, 59
1487 Olympus Ave[nue]
Berkeley, Calif[ornia]

Միրելի Պ[ա]ր[ոն] Բալուեան,

«Զ[ն]լարթնոցի» վերջին թիւը մինչեւ հիմայ չստացայ: Հոռմից ինձ գրում են, որ յօդ[ն]ւածս¹⁹⁸ կարդացել են, բայց ի նշպէս է որ ես այդ թիւը չեմ տեսել: Գուցէ հասցէիս փոփոխութիւնը պատճառ եղած լինի այդ կորուստի: Ամենայն դէպս, բարի եղէք այդ թիւը հասցնել ինձ:

Անցեալ օրը մէկը եկաւ ինձ հարցնելու թէ արդեօք կարելի՞ է նրա համար աշխատակցել ձեր թերթին: Պատասխանեցի որ լաւագոյնն է դիմել ձեզ: Լաւ կ[ը] լինէր Ամերիկայից մի քանի աշխատակիցներ ունենայիք, պարզապէս թերթը տարածելու համար այստեղ: Վերջերս «Հայրենիք» օրաթերթից մի նամակ ստացայ, որի մէջ ի միջի այլոց ասում են, որ «Զ[ն]լարթնոց» չեն ստանում: Մինչ Պ[ա]րոն] Դարբինեանը¹⁹⁹ իր վերջին յօդ[ն]ւածի մէջ, բոլորովին բռնազբ[օ]սիկ կերպով, տիրացու բառն է գործածում, ինչ որ ինձ մտածել է տալիս որ «Զ[ն]լարթնոցը» կարդում են:

Աբեղեանի գրքի մասին մի բան իմացա՞ք:

Ձերմ բարեւներով

Կ. ԶԱՐԵԱՆ

ԽԴ.²⁰⁰

7 նոյեմբ[եր] 1959

Միրելի Պ[ա]ր[ոն] Բալուեան,

«Զ[ն]լարթնոցի» վերջին թիւը ստացայ եւ ճիշդ հասցեով: Խօսում էք մի նոր յօդ[ն]ւածի մասին, բայց լաւ չգիտեմ երբ պիտի լոյս տեսնի յաջորդ համարը: Արդեօք թերթը ամսակա՞ն է թէ երկու ամիսը մի անգամ: Լաւ չհասկացայ: Ամենայն դէպս եթէ ժամանակ ունեցայ պիտի աշխատեմ մի բան դրկել այս ամս[ն]ւայ ընթացքին, եթէ չէ գոնէ մէկ կամ երկու բանաստեղծութիւններ կ[ը] դրկեմ ձեզ:

Ղրկեցէք «Արմենիա»²⁰¹ թերթը եթէ հետաքրքրական է եւ առհասարակ ինձ տեղեկացրէք ինձ վերաբերեալ գր[ո]ւածքների մասին, եթէ կարելի է: Բացի «Հայրենիք»ից ուրիշ բան չեմ ստանում:

Պիտի ուզէի տեսնել այն գիրքը որի մասին խօսում էք եւ նաեւ Աբեղեանի գիրքը, եթէ կարողանաք գտնել:

Առանձին թղթի վրայ դրկում եմ ձեզ մաթեմաթիկայի վերաբերեալ ֆրանսերէն մի քանի գրքեր, որ զաւակս²⁰² պէտք ունի եւ որոնց արժ[է]քը ձեզ կ[ը] դրկ[ո]ւի: Ասում է, որ գրքերը կարելի է գտնել հին գրքեր վաճառողների մօտ, աչքի առաջ ունենալով որ համալսարաններում շատ են

գործած[ն]ւած: Բարի կ[ը] լինէ՞ք դրանով զբաղ[ն]ւելու: Շատ շնորհակալ կ[ը] լինեմ:

Éléments de mathématique par N. Bourbaki²⁰³

Livre IV – Fonctions d’une variable réelle – Chapitre I, II, III, IV, V, VI, VII

Livre VI – Intégration

Librairie Scientifique Hermann et Cie

Paris

Ջերմ բարեւներ

Կ. ՋԱՐԵԱՆ

ԽԵ.²⁰⁴

7-1-60

1487 Olympus Ave.

Berkeley 8, Calif[ornia]

Միրելի Բալուեան,

Յուսամ վերջին «Նաւատումարս» ստացաք ժամանակին²⁰⁵: Արդեօք նոր թիւը արդէն տպագր[ն]ւած է:

Մի քանի օր սրանից առաջ Միւնխենի Ամերիկեան Չայնի կենդրոնից²⁰⁶ ստացայ իմ «Նաւատումարներիս» բնագիրը, որ նրանք երեք կիրակի շարունակաբար, հաղորդած են թէ հայերէն եւ թէ ռ[ու]սերէն իրենց կայանից: Պիտի ուզէի իմանալ ինչպէ՞ս է որ առանց իմ արտօնութեան, եւ միջազգային օրէնքների հակառակ, նրանք կատարել են այդ հաղորդակցութիւնը:

Հարցը պարզելուց առաջ, պիտի ուզէի իմանալ թէ արդեօք այդ արտօնութիւնը դո՞ւք էք տ[ն]ւել նրանց: Եւ եթէ տ[ն]ւել էք, ի՞նչ պայմաններով:

Բարի եղէք, եր[կ]տողով, ինձ տեղեկացնելու այդ մասին:

Մնամ ձեր

Կ. ՋԱՐԵԱՆ

ԽԶ.²⁰⁷

12-10-61

Միրելի Պ[ա]ր[ոն] Բալուեան,

Հայաստանից մեկնելուց ի վեր²⁰⁸ հայ թերթ դեռ չեմ տեսել, նաեւ մի որոշ ժամանակ հիւանդ եղայ: Շատ ուրախ պիտի լինէի եթէ «Չ[ն]ւարթնոցը» շարունակէիք ինձ դրկել, նաեւ այն թիւերը, որ լոյս են տեսել իմ բացակայութեան շրջանին:

Բարեւներով

Կ. ՋԱՐԵԱՆ

Հասցէս –

Via Romana Bana, 128

Ruta

(Prov. di Genova)

Italia

[Ճենովա, 23 Հոկտեմբեր 1961]²¹⁰

Միրելի Պ[ա]ր[ոն] Հր[անդ] Բալուեան,
Բարի եղէք այս նամակս տպագրել «Զ[ո]ւարթնոցի» մօտակալ թուում²¹¹:

Լսում եմ, որ իմ դէպի Հայաստան արած ճամբորդութեան ժամանակ եւ յետոյ չարամիտ եւ շահագրգռ[ո]ւած մարդիկ ամէն տեսակ անճիշտ լուրեր են տարածում իմ մասին: Արդ, պարտք եմ համարում յայտարարելու, որ Հայաստանում յայտնած իմ կարծիքները, ռատի[ոյ]ին կամ թերթերին, մնում են միանգամայն վաւերական եւ եթէ այսօր նորից պէտք լինէր կրկնելու մի բառ իսկ²¹² չպիտի փոխէի:

Հայաստանում կրած իմ տպաւորութիւններս – գրեթէ չորս ամիս վեր ու վար ճամբորդելուց յետոյ – խոր են եւ յուզիչ: Ես այլեւս միանգամայն համոզ[ո]ւած եմ – եւ այդ մասին ուզում եմ պնդել ամբողջ ուժով – որ մեր երկիրը հանդիսանում է այն բախտաւոր վայրը ուր հայութիւնը հսկայի հասակ է առնում, հզօր թափով կառուցելով եւ կերտելով դարերով երազած իր ազգային մշակոյթը:

Այդ իմ համոզումս այնքան իրական է, որ ես առանց վարանելու խորհուրդ եմ տ[ո]ւել իմ գաւակներիս, թողնել օտարութեան մէջ շինած իրենց տունը եւ դիրքը, տեղափոխ[ո]ւել մայր երկիր եւ իրենց նպաստը բերել այն մեծ գործին, որին հայ ժողովուրդը ն[ո]ւիրել է իր հանճարը: Ուրախ եմ ասելու որ նրանք ընդունած են իմ այս առաջարկը եւ արդէն անհրաժեշտ դիմումներ են արած շուտով մեկնելու համար երկիր²¹³:

Ես ինձ պիտի համարէի անհունօրէն բախտաւոր եթէ հայ երիտասարդութեան մեծագոյն մասը հետեւ[ե]ր նրանց օրինակին եւ իրենց բազմապիսի տաղանդը [պարապին]²¹⁴ վատնելու տեղ օտարութեան մէջ[,] ի սպաս դնէր հրաշալի Հայաստանին:

Շնորհակալութիւններով եւ բարեւներով

ԿՈՍՏԱՆ ԶԱՐԵԱՆ

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ²¹⁵

Dr. Armen Zarian
Architetto

Roma 18-5-60
Via Constantino Morin, 9 – Tel. 388.706

Միրելի Բալուեան

Քո նամակը երկար ժամանակ առանց պատասխանի մնաց իմ կողմից, այն էլ որովհետեւ միշտ կը յուսայի բաղձանքիդ համաձայն նոր բաժանորդագրութիւններ հաւաքել: Ես երկար խօսած էի Լեւոնեան քահանաների հետ²¹⁶, եւ վերջապէս կարտինալ Աղաճանեանը²¹⁷ հրաման տ[ո]ւած է որ բաժանորդագր[ո]ւին քո ամսաթերթիդ: Ասոնք կուզեն նայել

[sic] գիրքեր եւ սկաւառակներ: Միտք ունին Հռոմի մէջ Հայ Տուն շինելու ուր կարենան հայերը համախմբել, կար[դ]ալ, հայկական երաժշտութիւն լսել եւ այլն: Մրանց հասցէն է:

Collegio Armeno (Pontificio)
Via San Nicolò da Tolentino, 17
Roma
Գրիր շուտով

Յարգանքով
ԱՐՄԷՆ ԶԱՐԵԱՆ

ԾԱՆՕԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

- ¹ Krikor Beledian, *Cinquante Ans de Littérature Arménienne en France: Du Même A l'Autre*, Paris, CNRS Editions, 2001, էջ 81:
- ² *Մայրիներու Շուքին Տակ (Գրական Զրոյց 3. Օջականի Հետ)*, գրի առաւ Բ. Թաշեան, 100ամեակի Հրատ. թիւ 2, Պէրոութ, տպ. Ալթափրէս, 1983, էջ 95:
- ³ Թէեւ միայն Բալուէանի անունը կերելի թերթին մէջ, սակայն վերջինիս ու Շաւարշ Նարդունիի ցարդ անտիպ նամակագրութիւնը ցոյց կու տայ, որ միասնաբար ստանձնած են հանդէսին հրատարակութիւնը (Beledian, էջ 82):
- ⁴ Ձեռագիր նամակ:
- ⁵ «Յարդգող» Միութիւնը գոյութիւն ունեցած է 1926-1929ին:
- ⁶ *Յարդգողը* լոյս տեսած չէ:
- ⁷ Վահան Թէքէեան (1878-1945), արեւմտահայ բանաստեղծ, քաղաքական գործիչ:
- ⁸ Յակոբ Օջական (1883-1948), արեւմտահայ արձակագիր ու քննադատ:
- ⁹ Աւետիս Ահարոնեան (1866-1948), արեւելահայ արձակագիր, քաղաքական գործիչ:
- ¹⁰ Նամակը կնքուած է «Յարդգող» միութեան կնիքով:
- ¹¹ Ձեռագիր նամակ:
- ¹² Նամակը պահպանուած չէ:
- ¹³ Ոստանիկ (1896-1954), իրանահայ բանաստեղծ, որ այդ շրջանին Ֆրանսա կ'ապրէր:
- ¹⁴ *Բարձրավանք* (1922), պոլսահայ գրական պարբերաթերթ: Կոստան Զարեան անոր խմբագիրներէն մէկը եղած էր:
- ¹⁵ Շաւարշ Նարդունի (1898-1968), ֆրանսահայ արձակագիր:
- ¹⁶ Կենթադրենք, որ խօսքը կը վերաբերի լիբանահայ գրագէտ Եղուարդ Տարօնեանին (1896-1967):
- ¹⁷ Լեւոն Շանթ (1869-1951), արեւմտահայ թատերագիր:
- ¹⁸ Ռիխարտ Վակնէր (1813-1883), գերմանացի համբաւաւոր երգահան:
- ¹⁹ Ծրագիրը գրեթէ բառացիօրէն որդեգրուած է *Ձուարթնոցի* կողմէ: Տե՛ս՝ «Ձուարթնոց»ի ծրագիրը», *Ձուարթնոց*, 1 (Յունուար 1929), ներքին կողմ: Ծրագիրը երկրորդ անգամ լոյս տեսած է *Ձուարթնոց Տարեգիրքի* Բ. հատորին մէջ (էջ 337), որուն կցուած է խմբագրական ակնարկ մը (էջ 338-339):
- ²⁰ Եղիշէ Այվազեան (1890-1993), պոլսահայ արձակագիր: 1920ականներուն ապրած է Ֆրանսա:
- ²¹ Նիկողոս Սարաֆեան (1902-1972), ֆրանսահայ բանաստեղծ:

²² Նամակը կնքուած է «Յարդգող» միութեան կնիքով:

²³ Ձեռագիր նամակ:

²⁴ *Չուարթնոցի* առաջին թիւը լոյս տեսած է Յունուար 1929ին:

²⁵ Չարեան աշխատակցած է առաջին թիւին (Կոստան Չարեան, «Ասիզի», *Չուարթնոց*, 1 (Յունուար 1929), էջ 2-4):

²⁶ Տէ՛ս՝ Կոստան Չարեան, «Մեկնում», *Չուարթնոց*, 2 (Մարտ 1929), էջ 51-53: Երեք բանաստեղծութիւններու շարք մըն է՝ «Անթել», «Ամէն Առաւօտ», «Աստղը Նոր» վերնագրերով:

²⁷ Ֆրանսական շաբաթաթերթ:

²⁸ Չարեան պարսկական անցագիր ունէր:

²⁹ Ըստ երեւոյթին, Ղազարեանը Փարիզի պարսկական դեսպանատան պաշտօնէայ էր: Թարգմանիչ եւ դիւանագետ Յովհաննէս Մասէեան (1864-1931), որ 1927-1929ին Անգլիոյ մօտ Պարսկաստանի դեսպան էր, Մարտ 10, 1928ին Չարեանին գրած էր հետեւեալ նամակը Լոնտոնէն.

«Յարգելի Պ[արոն] Կ[ոստան] Չարեան

Պ[արոն] Ղազարեանը մի երկար նամակով, որ ներփակեալ ուղարկում եմ Ձեզ, յայտնել է ինձ Ձեր անցագրի մասին: Ի հարկէ Ձեզ էլ գրած կը լինի. այս պարագայում պարզ է որ իմ միջամտութիւնը ոչ մի օգուտ չի ունենայ, եւ պէտք է գործը իր օրինական ճամբով ընթանայ: Վերջերս որոշ պատճառներով պարսից կառավարութիւնը խիստ կարգադրութիւններ է արել անցագրերի մասին:

Ձերդ անկեղծ

Յ. ՄԱՍՔԷԶԵԱՆ»

(ԳԱԹ, Կոստան Չարեանի Ֆոնտ, թիւ 63):

³⁰ Ձեռագիր բացիկ:

³¹ Ըստ երեւոյթին, պարսկական անցագրերը կը նորոգուէին մէկ տարուան պայմանաժամով: Օգոստոս 1, 1930ին Պուքրէշէն դրկուած հայերէն նամակ մը (դժբախտաբար՝ ստորագրութիւնը անընթեռնելի է) *Légation Impériale de Perse* (Պարսկաստանի կայսերական դեսպանատուն) նամակաթուղթի վրայ, կը հաղորդէր Չարեանին.

«Ստացայ Ձեր 18-7-30 սիրայիւր նամակը եւ ըստ Ձեր փափագին ներփակ կը վերադարձնեմ Ձեզ՝ Ձեր անցագիրը մէկ տարուան պայմանաժամով երկարաձգուած: Ազնուաշու]ք Տիկ[ին] Չարեանը չափազանցեր է իմ կատարած պարտականութեան մասին Ձեզ խօսելով, ուրախ եմ որ կարողացած եմ գոնէ մի քիչ օգտակար ըլլալ իրեն եւ բնաւ շնորհակալ ըլլալու կարիքը չկայ: Կը ցաւիմ որ իմ պաշտօնական հանգամանքը թոյլ չի տար ինձ աւելի բաց եւ երկար գրել, մի-միայն այսքան կարող եմ ըսել թէ միշտ երջանիկ պիտի նկատեմ զիս երբ որ եւ իցէ կերպով կարողանամ Ձեզ՝ մեր ազգային գրական աստղերէն մէկուն, օգտակար ըլլալ: Ձեր զուակաց համար այսքան կարող եմ գրել որ ժամանակին կրնաք Ձեր անցագիրը ուղարկելով ինձ, այդ հիման վրայ անոնց ալ առանձին անցագրեր տալ:

Ուրախ եմ որ պատիւ ունեցած եմ Ձեզ գոնէ թղթակցութեամբ ծանօթանալու, խնդրեմ ընդունեցէք, սիրելի Պարոն Չարեան, խորին յարգանքներս եւ բարի ե-

- դէք իմ ամենախորին զգացմանցս արտայայտութիւնները փոխանցել Ձեր ազնիւ տիկնոջ...» (ԳԱԹ, Կոստան Զարեանի Ֆոնտ, թիւ 37):
- ³² Այս տողը լոյս տեսած է *Ձուարթնոցի* Ա. շրջանի մասին կարծիքներու քաղուածքի մը մէջ (*Ձուարթնոց Տարեգիրք*, Բ. հատոր, 1944, էջ 345):
- ³³ Ձեռագիր նամակ:
- ³⁴ Ձեռագիր նամակ:
- ³⁵ Կոստան Զարեան, «Նաւատումար», *Ձուարթնոց*, 3 (Մայիս 1929), էջ 106-109: Վերնագրուած է «Ազգայինն Ու Միջազգայինը Գրականութեան Մէջ (Օրուան Վեճին Առթիւ)», որ *Ձուարթնոցի* սկսած յօդուածաշարքին ընդհանուր վերնագիրն է:
- ³⁶ Կոստան Զարեան, «Տատրագոմի Հարսը», *Հայրենիք Ամսագիր*, Ապրիլ 1930: Միաժամանակ լոյս տեսած է առանձին գիրքով (Կոստան Զարեան, *Տատրագոմի Հարսը*, Պոստըն, Տպարան «Հայրենիք», 1930):
- ³⁷ Ձեռագիր բացիկ:
- ³⁸ *Նոր Ուղի* (1929-1932)՝ խորհրդահայ գրական-գեղարուեստական, քաղաքական ամսագիր: Խմբագիրներ՝ Պօղոս Մակինցեան, Արտաշէս Կարինեան, Եղիա Չուբար, Դրաստամատ Սիմոնեան:
- ³⁹ Ձեռագիր նամակ:
- ⁴⁰ Կոստան Զարեան, «Անցորդը Եւ Իր Ճամբան», *Հայրենիք Ամսագիր*, Հոկտեմբեր 1926 - Փետրուար 1928:
- ⁴¹ Ձեռագիր նամակ:
- ⁴² Բացիկը անթուակիր է: Թուականը եւ վայրը որոշած ենք ըստ դրոշմակնիքի:
- ⁴³ Ձեռագիր նամակ:
- ⁴⁴ Հաւանաբար կանխարկէ *Ձուարթնոցի* թիւ 4ին (Յուլիս 1929):
- ⁴⁵ Կանխարկէ «Տատրագոմի Հարսը»ին:
- ⁴⁶ Ձեռագիր նամակ:
- ⁴⁷ Լոյս տեսած է որպէս միացեալ թիւ՝ 6-7 (Դեկտեմբեր 1929):
- ⁴⁸ Աւետիս Ահարոնեանի գրական գործունէութեան քառասնամեակի պաշտօնական հանդիսութիւնը տեղի ունեցած է Մայիս 6, 1930ին Սորպոնի ամփիթատրոնին մէջ (Փարիզ):
- ⁴⁹ Ահարոնեանի նուիրուած թիւ լոյս տեսած չէ, այլ միայն խմբագրական ակնարկ մը: Տե՛ս՝ «Աւետիս Ահարոնեանի Յորելեանը», *Ձուարթնոց*, 8 (Յունիս 1930), էջ 374:
- ⁵⁰ Ահարոն (Ահարոն Տատուրեան, 1888-1965), արեւմտահայ բանաստեղծ:
- ⁵¹ Վահան Թէքէեան, «Հարաւի Հովեր», *Ձուարթնոց*, 5 (Սեպտեմբեր 1929), էջ 197. Ահարոն, «Ինքնախօսակցութիւն», *անդ*, էջ 194-195:
- ⁵² Յակոբ Օջականէն որեւէ նիւթ լոյս տեսած չէ *Ձուարթնոցի* թիւ 5ին մէջ:
- ⁵³ *Երեւան* (1925-1930), ֆրանսահայ գրական-քաղաքական երկօրեայ, ապա՝ եռօրեայ: Խմբագիրներ՝ Եղիա Չուբար, Գր. Մեհրաբեան, Դր. Սիմոնեան:
- ⁵⁴ Արտատպումն է (թուականը չենք կրցած ստուգել) հետեւեալ բաց նամակին՝ Գուրգէն Մահարի, Վ. Նորենց, «Նամակ Խմբագրութեան», *Խորհրդային Հայաստան*, 25 Յուլիս 1929: Տե՛ս նաեւ՝ Դր. Սիմոնեան, «Մի Քանի Դիտողութիւններ «Անահիտ» Հանդէսի Մասին», *Երեւան*, 31 Յուլիս 1929:

- ⁵⁵ *Անահիտ* (1898-1949), ֆրանսահայ գրական-գեղարուեստական հանդես: Երկրորդ շրջանը (1929-1940, 1946-1949) սկսած էր 1929ի Մայիս-Յունիս թիւով:
- ⁵⁶ Արշակ Չօպանեան (1872-1954), ֆրանսահայ բանաստեղծ ու խմբագիր:
- ⁵⁷ Տէ ս Կոստան Ջարեան, «Քարը», *Անահիտ*, Մայիս-Յունիս 1929, էջ 8-13:
- ⁵⁸ «Դաշնակ Ջարեան» խօսքը չկայ *Երեսնի* վերոյիշեալ երկու յօդուածներուն մէջ (տէ ս Ծանօթ. 54): Ամենամօտ ակնարկութիւնը հետեւեալ նախադասութիւնն է. «Մակայն նա [Ջարեանը - Վ.Մ.] չբարձրացաւ այդ սանդուխքը եւ կատարեց ինքզինքը յատկանշող *salto mortale* [մահացու ցատկ] դէպի դաշնակցական “Հայրենիքը”, որի մէջ սկսեց հազար ու մի տեսակ յերիւրանքներ եւ զրպարտութիւններ հիսուել Խորհրդային Հայաստանի մասին» (Սիմոնեան, «Մի Քանի Դիտողութիւններ»):
- ⁵⁹ Ձեռագիր նամակ:
- ⁶⁰ Ջարեան Փարիզ այցելած է Դեկտեմբեր 1929ին:
- ⁶¹ Ձեռագիր նամակ:
- ⁶² Կակնարկէ Մասունի երեք եղբայրներուն՝ Կարօ (1889-1978), Սեդրաք (1895-1936) եւ Արմէն (1892-1960ականներ): 1930-1931ին Ջարեան կանոնադրապէս թղթակցած է Կարօ Մասունիի հետ (տէ ս՝ Վարդան Մատթէոսեան, «Կարօ Մասունիի Եւ Կոստան Ջարեանի Նամակները», *Հայկազեան Հայագիտական Հանդէս*, Հտր. ԼԱ., 2011, էջ 607-630):
- ⁶³ Յակոբ Օշական, «Գրականութեան Համար», *Ձուարթնոց*, 6-7, 8, 9 եւ 10:
- ⁶⁴ Կակնարկէ *Հայրենիքին*, որ ՀՅԴաշնակցութեան Ամերիկայի մասնաճիւղին նախաձեռնութեամբ լոյս կը տեսնէր:
- ⁶⁵ *Կավոռ* (Բ. շրջան, 1926-1936), ֆրանսահայ երգիծաթերթ: Խմբագիր՝ Երուանդ Թօլայեան: Լոյս տեսած է նաեւ *Կավոռ* տարեգիրքը:
- ⁶⁶ *Ձուարթնոցի* Բ. տարուան Ա. թիւին մէջ Ջարեանէն որեւէ նիւթ հրատարակուած չէ:
- ⁶⁷ Ինտրա (Տիրան Չրաքեան, 1875-1921), արեւմտահայ արձակագիր ու բանաստեղծ:
- ⁶⁸ Ինտրա, *Ներաշխարհ*, Կ. Պոլիս, Տպ. Կ. Մատթէոսեան, 1906:
- ⁶⁹ *Ձուարթնոցի* Բ. տարուան Գ. թիւին մէջ Ինտրայի նուիրուած որեւէ նիւթ լոյս տեսած չէ:
- ⁷⁰ Ձեռագիր նամակ:
- ⁷¹ Շեշտը (ֆրանսերէն):
- ⁷² Ջարեան Պոլիս ժամանած էր Դեկտեմբեր 1909ին:
- ⁷³ Տէ ս՝ Վեմունի, «Տատրագումի Հարսը. Գրեց՝ Կոստան Ջարեան», *Ձուարթնոց*, 9 (Հոկտեմբեր 1930), էջ 405-408: Վեմունի՝ եգիպտահայ խմբագիր, գրողատ եւ ուսուցիչ Բենիամին Թաշեանի (1898-1971) գրչանունն էր:
- ⁷⁴ Վեմունի, «Գրականութիւն Եւ Արուեստ», *Յուսարէր*, 17 Մայիս 1930:
- ⁷⁵ Կոստան Ջարեան, *Երեք Երգեր Ասելու Համար Վիշտը Երկրի Եւ Վիշտը Երկնքի*, Վիեննա, Միսիթարեան Տպարան, 1931:
- ⁷⁶ Բնագրին իտալերէն թարգմանութիւնը հրատարակուած էր 1915ին:
- ⁷⁷ Ձեռագիր նամակ:
- ⁷⁸ Յիշողութեան վրեպ մըն է: Պէտք է ըլլայ Նոյեմբեր 1:

- ⁷⁹ *Ձուարթնոցի* 2րդ եւ 3րդ թիւերը լոյս տեսած են անջատաբար:
- ⁸⁰ *Մեհեան* (1914) արեւմտահայ գրական-գեղարուեստական ամսագիր: Կոստան Չարեան անոր տնօրէնն ու խմբագրապետն էր:
- ⁸¹ Աւետիք Բահակեան (1875-1957), արեւելահայ բանաստեղծ:
- ⁸² Վահրամ Թաթուլ (Գարագաշեան, 1887-1943), արեւմտահայ բանաստեղծ:
- ⁸³ Շահան Շահնուր (Շահնուր Քերէսթեճեան, 1903-1973), ֆրանսահայ արձակագիր:
- ⁸⁴ Չարեհ Որբունի (Էօքսիւզեան, 1902-1980), ֆրանսահայ արձակագիր:
- ⁸⁵ Այս նամակին ետեւը, Թագուհի Չարեան գրած է հետեւեալ տողերը. «*Ճանիկս, քեզ խրատ չեմ ուզեր տալ, բայց կարող էիր, “դասախօսութիւն” վերնագրով, արուեստի պատմութիւնը գրել, հայերը կը սիրեն այդպէս բաներ, որով քու աշխատանքը չէր խանգարուիր, եւ ստեղծագործական եռանդ[ը] էլ չէիր սպառեր. ի նչպէս կը գտնես այս գաղափա[ր]ս: Շ[ա]տ յարգալից ն[ա]մ[ա]կ գրած է:»*
- ⁸⁶ Ձեռագիր նամակ:
- ⁸⁷ Ձեռագիր նամակ:
- ⁸⁸ Մարտ 14, 1931ին, Չարեան Վենետիկէն գրած է Կարօ Սասունիին. «Պալուեանը երկար նամակ էր գրել, խնդրելով մի բան դրկել “Ձուարթնոց”ին. անցեալ օր “Նաւատումար”ից մի շարք դրկեցի՝ մտածումներ գրողի եւ արուեստի մասին՝ պարզ նպատակով՝ մի քիչ բարձրացնել մեր գրական շրջանակներում տիրող խեղճ մտայնութիւնը» (Մատթէոսեան, «Կարօ Սասունիի», էջ 620):
- ⁸⁹ Այս նկարիչին մասին որեւէ տեղեկութիւն չենք կրցած գտնել:
- ⁹⁰ Կնոջը Թագուհի Չարեանին:
- ⁹¹ Ձեռագիր նամակ: Առաքուած է հետեւեալ հասցէէն՝ H. Palouian, Boite Postale No. 50, Paris (10): Հասցեագրուած է Monsieur G. Zarian, Calle Gen[eral] Chinotto 11, S[anta] Elena, Venezia (Italie): Սակայն Թագուհի Չարեան այս հասցէն ջնջած է եւ գրած՝ Presta ferma, Ascona, Ticino, Svizzera: Ան կցած է նաեւ հետեւեալ նոթը՝ մատիտով. «*Այս փուլերը պահիր – զար ես էլ նկարները պատրաստեր էի. մէկ հասցէդ կը պահես մէկ ցոյց կու տաս – ի նչ խառնակութիւն է, կրնայիր այն ատեն հոսկից դրկել ամէն բան – գրքերը [1 բառ անընթեռնելի] դրկեցի – à destination»:*
- ⁹² Տե՛ս՝ Կոստան Չարեան, «Նաւատումար. Բանաստեղծութեան Եւ Անհատի Մասին», *Ձուարթնոց*, 2 (Յուլիս 15, 1931), էջ 41-46 (Վան Մելսի գեղանկարը՝ էջ 45):
- ⁹³ *Գրական Դիրքերում* (1927-1932), խորհրդահայ գրական-գեղարուեստական, տեսական քննադատական ամսագիր:
- ⁹⁴ Վաղարշակ Նորենց (1906-1973), խորհրդահայ բանաստեղծ:
- ⁹⁵ Վ. Նորենց, «Մի Գրական “Յայտնութեան” Մասին», *Գրական Դիրքերում*, 1, 1931, էջ 61-64:
- ⁹⁶ Ձեռագիր նամակ:
- ⁹⁷ Տե՛ս՝ «Ստացանք», *Ձուարթնոց*, 2 (Յուլիս 15, 1931), ետեւի կողք:
- ⁹⁸ *Երեք Երգերը* գրախօսուած չէ *Ձուարթնոցի* մէջ:
- ⁹⁹ 20 Մարտ կամ 20 Ապրիլ թուակիր Չարեանի այդ երկտողը պահպանուած չէ Բալուեանի արխիւին մէջ:

- ¹⁰⁰ Ճգնաժամ (ֆրանսերեն): Կակնարկէ 1929ին սկսած համաշխարհային տնտեսական ճգնաժամին:
- ¹⁰¹ Խօսքը կը վերաբերի լիբանահայ բանաստեղծ Վահէ-Վահեանին (1908-1998), որ նաև քերթուածներով աշխատակցած է *Ձուարթնոցի* (տե՛ս՝ Ս. Յ. Յարգուարթեան, «Վերյայտնութիւն», *Ձուարթնոց*, 10 (Հոկտեմբեր 1, 1930), էջ 429. նոյն, «Անդրադարձում», *Ձուարթնոց*, 3 (Օգոստոս 1, 1931), էջ 62):
- ¹⁰² Հակառակ անոր որ 1921 Մեյպտեմբերին հռչակուած էր Մեծն Լիբանանի պետութիւնը, այդուհանդերձ ժողովրդային տարբեր խաւերու մօտ ան տակաւին կը շարունակէր ըմբռնուիլ իբրև Սուրիոյ մաս:
- ¹⁰³ Կակնարկէ Չարեանի դասեր՝ իտալահայ քանդակագործուհի Նուարդ Չարեանին (1917-2005):
- ¹⁰⁴ *Մենք* (1931-1933), ֆրանսահայ գրական պարբերագիրք:
- ¹⁰⁵ Տե՛ս՝ «Ստացանք», *Ձուարթնոց*, 2 (Յուլիս 15, 1931), էտեւի կողք:
- ¹⁰⁶ Վ.Շ, «Տատրագումի Հարսը», *Մենք*, Ապրիլ 1931, էջ 49:
- ¹⁰⁷ Վազգէն Շուշանեան (1903-1941), ֆրանսահայ արձակագիր, քաղաքական գործիչ:
- ¹⁰⁸ Չարեանի խօսքերը յիշողութեամբ մէջբերուած են: Բուն ակնարկութիւնը կատարուած է հետեւեալ շրջագիծին մէջ. «*Ելրոպայի գրական սրճարանները ամէն տեղ էլ նոյնն են: (...) Փոքրիկ գրական "իշխաններ" եւ ոտանատրող ճնճողուկներ: / Ինչպէս գաղութահայութեան Մէն Միշէլում: Լերկ եւ ամբարտաւան երեսներ, մաղձով եւ նախանձով ծեփուած արտայայտութիւններ, հոգեկան խեղճութիւններ եւ մտքի կաղեր: Յեց եւ սգլոտութիւններ, կատուի թաթ եւ աւանակի նայուածք: Ջրալի երգիծաբանութիւն եւ Սամաթիոյ կամ Սկիտարի արուարձաններից եկած, պառուած եւ ցեխերի մէջ տապալտկող գեղագիտութիւն» (Կոստան Չարեան, «Կեսարը Եւ Մի Բաժակ Գինի», *Հայրենիք Ամսագիր*, Նոյեմբեր 1930, էջ 24. հմմտ. նոյն, *Երկեր*, Անթիլիաս, տպ. Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան, 1975, էջ 629: Ընդգծումը մերն է - Վ.Ս.):*
- ¹⁰⁹ Իրականութեան մէջ թիւ 2:
- ¹¹⁰ Շուշանեանի նախադասութիւնը յիշողութեամբ մէջբերուած է: Յօդուածին ամենամօտ նախադասութիւնը հետեւեալն է. «*Իր ներբանները այրած են բնա՛ւ այդ հազարամեայ քարերուն վրայ*» (Վ.Շ, «Տատրագումի Հարսը», էջ 49): Ընդդիմախօսութիւն մը երեւցած է *Ձուարթնոցի* մէջ. տե՛ս՝ Ա. Յակոբեան, «Մենք»՝ Պարբերաթերթի Ա. Թիւր», *Ձուարթնոց*, 4-5, 1931, էջ 104:
- ¹¹¹ Տե՛ս՝ Արշակ Չօպանեան, «Քրոնիկ», *Անահիտ*, Նոյեմբեր-Դեկտեմբեր 1930, էջ 120, որ վերոյիշեալը թուարկած է «Տատրագումի Հարսը»ի շարք մը տողերու կարգին՝ որպէս օրինակ «արտառոցութեանց»:
- ¹¹² Նորենց, «Մի Գրական», էջ 62, որ յիշած է այդ տողը ի շարս ընթերցողին հանդիպած այլ բազմաթիւ «գոհարների»:
- ¹¹³ Մարգիս Ապտալեան՝ Վահէ-Վահեանի բուն անունը:
- ¹¹⁴ Չեռագիր նամակ:
- ¹¹⁵ Տե՛ս՝ Ֆլիթ, «Կ. Չարեան Միլանի Ուսանողութեան Մէջ», *Հայրենիք*, 24 Մարտ 1931: Չարեան Ապրիլ 30, 1931ին իտալերէնով դասախօսած է Միլանի Circolo

- Filologicoի (Բանասիրական շրջանակ) սրահին մէջ՝ հայ արուեստի եւ լեզուի մասին, սահիկներու ցուցադրութեամբ (*Նոր Լուր*, Մայիս 7, 1931):
- ¹¹⁶ Boulevard Saint-Michel՝ Փարիզի Լատինական թաղամասի նշանաւոր փողոց, որ քաղաքի մտաւորականութեան (նաեւ՝ հայ) հաւաքատեղիներէն էր:
- ¹¹⁷ Կոստան Զարեան, *Օրերի Պատկեր*, Կ. Պոլիս, Տպ. Տէր Սահակեան, 1922:
- ¹¹⁸ Մարտ 20, 1931ին Զարեան հետեւեալը գրած էր Չօպանեանին. «*Երբ ես մեկնում էի Հայաստանից, Թոթովենցը եկաւ մօտս եւ ասեց. "Միրելի Զարեան, գիտենք որ չպիտի վերադառնաս եւ պիտի գրես այն ինչ որ մենք ամենքս մտածում ենք: Երբ վաղը մեզ ստիպեն քեզ դէմ գրել, կներես [sic], գիտես դրոշինը..."*» (Վարդան Մատթեոսեան, «Կոստան Զարեանի Նամակները Արշակ Չօպանեանին (1922-1931)», *Հայկազեան Հայագիտական Հանդէս*, Հտր. Լ., 2010, էջ 449-450):
- ¹¹⁹ Քարոզչութիւն (ֆրանսերէն):
- ¹²⁰ Դրոշմաթուղթ (թրքերէն):
- ¹²¹ *Պայքար* (1922-1995), ամերիկահայ օրաթերթ, ապա՝ շաբաթաթերթ: 1990ին փոխադրուած է Երեւան, ուր հրատարակուած է որպէս ամսագիր, ապա դադրած:
- ¹²² Երուանդ Մեսիայեան, «Երեք Երգեր. Հեղինակութիւն Կոստան Զարեանի», *Պայքար*, Փետրուար 25, 1931:
- ¹²³ Ձեռագիր բացիկ, հետեւեալ հասցեով՝ Monsieur Hrant Palouian, 1, Rue [de] l'Aqueduc, Paris:
- ¹²⁴ Ձեռագիր բացիկ, հետեւեալ հասցեով՝ Monsieur H. Palouian, Boite Postale, No. 50, Paris (Xe), (Francia):
- ¹²⁵ Հաւանաբար կ'ակնարկէ Բ. տարուան 3րդ թիւին:
- ¹²⁶ Տե՛ս՝ Կոստան Զարեան, «Նաւատումար. Բանաստեղծութեան Եւ Անհատի Մասին», *Ձուարթնոց*, 4-5 (Հոկտեմբեր 1, 1931), էջ 84-88: Գրուած է՝ շարունակելի: Նամակը կը փաստէ, որ Զարեան յօդուածաշարքը գրած է մաս առ մաս եւ հանդէսին շիջումը պատճառ դարձած է, որ յաջորդ մասը չգրուի: Եւրի Խաչատրեան (Երուանդ Տէր-Խաչատրեան), ըստ երեւոյթին առանց անդրադառնալու, որ *Ձուարթնոցի* 4-5 միացեալ թիւով հանդէսին առաջին շրջանը աւարտած էր, ծանօթագրած է. «*Յայտնի չէ, Կոստան Զարեանը գրել-ուղարկէ՞լ է շարունակութիւնը եւ ինչ-ինչ պատճառներով այն չի տպագրուել, թէ՞ ուղղակի չի շարունակել, մի բան, որ մօտ է Զարեանին*» (Կոստան Զարեան, *Նաւատումար*, Երեւան, «Մարգիս Խաչենց», 1999, էջ 630):
- ¹²⁷ Ձեռագիր բացիկ, հետեւեալ հասցեով՝ Monsieur H. Palouian, Boite Postale, No. 50, Paris (Xe):
- ¹²⁸ Մեքենագիր նամակ:
- ¹²⁹ *Ձուարթնոց Տարեգիրքի* Ա. հատորը հրապարակ ելած էր Փետրուար 1937ի սկիզբը:
- ¹³⁰ Կոստան Զարեան, «Նաւատումար (Գրական Խորհրդածութիւն)», *Ձուարթնոց Տարեգիրք*, Ա. Հատոր, 1937, էջ 17-18:
- ¹³¹ Գրութեան սկզբնագրին համար, տե՛ս՝ Կոստան Զարեան, «Նաւատումար», *Հայաստանի Կոչնակ*, Յունուար 2, 1932, էջ 15-16:
- ¹³² Մեքենագիր նամակ:

- ¹³³ Կակնարկ է Ինտրային: Տե՛ս նաև՝ Հոկտեմբեր 27, 1930ի Բալուեանի նամակը:
- ¹³⁴ Տե՛ս՝ Հր. Բալուեան, «Տիրան Չրաքեանի “Ներաշխարհ”ը Եւ Նոթեր Իր Կեանքին Մասին», *Ձուարթոնց Տարեգիրք*, Ա. Հատոր, 1937, էջ 64-69: Այս յօդուածէն զատ, տարեգիրքը հրատարակած էր Յակոբ Օշականի «Տիրան Չրաքեան» ուսումնասիրութիւնը (էջ 54-63), որ *Համապատկեր Արեւմտահայ Գրականութեան*ի Ը. հատորին համանուն գլուխին ներածութիւնը կը ներկայացնէ:
- ¹³⁵ Կոստան Չարեան, «Արեւմուտք», *Հայրենիք Ամսագիր*, Օգոստոս 1929-Յունուար 1930 (հմմտ. *Երկեր*, էջ 361-475):
- ¹³⁶ Ինտրայի մասին, տե՛ս Չարեան, «Անցորդը Եւ Իր Ճամբան», *Հայրենիք Ամսագիր*, Նոյեմբեր 1926, էջ 36-37 (հմմտ. *Երկեր*, էջ 29-30):
- ¹³⁷ *Ձուարթոնց*ի այս նոր շրջանը՝ մեծադիր օրաթերթի ծաւալով, լոյս տեսած է Սեպտեմբեր 15, 1937էն մինչեւ Յուլիս 15, 1939, ընդամենը 9 թիւ:
- ¹³⁸ Ձեռագիր բացիկ:
- ¹³⁹ Չարեան աշխատակցած չէ *Ձուարթոնց*ի Բ. շրջանին:
- ¹⁴⁰ Միմոն Վրացեան (1882-1969), քաղաքական գործիչ: 1933-1939ին հրատարակած է *ՎէՄ* երկամսեայ հանդէսը Փարիզի մէջ:
- ¹⁴¹ 1937ին Յակոբ Օշական քանի մը ամիսով Փարիզ ժամանած էր Երուսաղէմէն՝ հանգստանալու համար:
- ¹⁴² Ձեռագիր:
- ¹⁴³ Անթուակիի է եւ պահարան պահպանուած չէ: Կը թուագրենք ըստ բովանդակութեան:
- ¹⁴⁴ Ձեռագիր բացիկ, հետեւեալ հասցեով՝ Monsieur H. Palouyan, 1, Rue [de] l’Aqueduc, Paris Xe, (France):
- ¹⁴⁵ Ձեռագիր բացիկ, հետեւեալ հասցեով՝ Monsieur H. Palouyan, 1 Rue de l’Aqueduc, Paris (10):
- ¹⁴⁶ Մեքենագիր նամակ:
- ¹⁴⁷ Կոստան Չարեան, «Ջիբրալտար», *Ձուարթոնց Տարեգիրք*, Բ. հատոր, 1944, էջ 19-23: Յօդուածին տակ գրուած է «1939 թ. Ասքոթա [sic] Չուիցերիա», ինչ որ անկասկած յիշատակի վրիպում մըն էր Բալուեանի կողմէ:
- ¹⁴⁸ Լուսանկարը լոյս տեսած է *Ձուարթոնց Տարեգիրք*ի Բ. հատորին մէջ՝ Չարեանի յօդուածին որպէս նկարագարում (էջ 21):
- ¹⁴⁹ Ակնարկութիւն դերասան Արշալիի (Աշօ) Շահխաթունիի (1882-1958):
- ¹⁵⁰ Մեքենագիր նամակ:
- ¹⁵¹ Մեքենագիր նամակ:
- ¹⁵² *Ձուարթոնց Տարեգիրք*ի Բ. հատորը լոյս տեսած է Յունուար 1944ի սկիզբը:
- ¹⁵³ Չարեանի այս նամակը պահպանուած չէ:
- ¹⁵⁴ Ակնարկութիւնը Հոկտեմբեր-Դեկտեմբեր 1947ին տեղի ունեցած համայնավար խլրտումներուն մասին է, որոնք Ֆրանսայի վարչապետ Փօլ Ռամատիէի հրաժարականին պատճառ դարձած էին:
- ¹⁵⁵ Ձեռագիր բացիկ: Առաքողի հասցէն՝ H. Palouyan, 43 Rue Richer, Paris (9): Հասցեատէրը՝ Monsieur C. Zarian, c/o American Express, Rome (Italie):
- ¹⁵⁶ Կոստան Չարեան, *Նաւը Լերան Վրայ*, Պոստըն, Տպ. Հայրենիք, 1943:
- ¹⁵⁷ Բալուեան «Նաւը Լերան Վրայ»ի մասին չէ գրած *Ձուարթոնց*ի մէջ:

- ¹⁵⁸ Յրդ եւ 4րդ թիւերը անջատաբար լոյս տեսած են, Յրդ թիւը՝ Մայիս 1948 թուագրումով:
- ¹⁵⁹ Միմոն Վրացեան Գահիրէ ճամբորդած էր որպէս պատգամաւոր՝ ՀՅԴաշնակցութեան ԺԴ. Ընդհանուր Ժողովին:
- ¹⁶⁰ *Ձուարթոնցի* գրատունը հիմնուած էր 1940ին: Աւելի ուշ կոչուած է «Բալուէան» գրատուն:
- ¹⁶¹ Նշան Պէշկըթաշլեան (1898-1972), ֆրանսահայ երգիծագիր:
- ¹⁶² Մէքենագիր նամակ:
- ¹⁶³ Տէ ս՝ Կոստան Զարեան, «Արարատեան Դաշտում», *Ձուարթոնց*, 2 (Օգոստոս 1947), էջ 103-107:
- ¹⁶⁴ Անտրէ Վրապար (1896-1990), ուքրանացի վտարանդի արուեստաբան: 1922-1958ին ապրած է Ֆրանսա:
- ¹⁶⁵ Գակնարկէ «Սրտի ճանապարհ» վիպերգին, որմէ հատուածներ լոյս տեսած են *Նայիրի* ամսագրին մէջ (1948):
- ¹⁶⁶ Ստեփանոս Մալխասեանց (1857-1947), խորհրդահայ բանասէր:
- ¹⁶⁷ Ստեփանոս Մալխասեանց, *Հայերէն Բացատրական Բառարան*, Ա.-Դ. հատոր, Երեւան, ՀՍՍՌ Գիտութիւնների Ակադեմիա, 1944-1945:
- ¹⁶⁸ Մովսէս Խորենացի, *Պատմութիւն Հայոց*, աշխարհաբար թարգմանութիւն Ստեփանոս Մալխասեանցի, Երեւան, Հայպետհրատ, 1940:
- ¹⁶⁹ Ձեռագիր նամակ:
- ¹⁷⁰ Երկտողը պահպանուած չէ:
- ¹⁷¹ Շաւարշ Նարդունի մասնագիտութեամբ բժիշկ էր:
- ¹⁷² Վարդգէս Ահարոնեան (1888-1965), հանրային գործիչ եւ գրագէտ, Աւ. Ահարոնեանի որդին:
- ¹⁷³ Ստերիմ (ֆրանսերէն):
- ¹⁷⁴ Երեք բանաստեղծութիւններէն մէկը՝ «Աշխատանքի Սեղանս», լոյս տեսած է 1955ին: Միւս երկուքին համար, տէ ս՝ Կոստան Զարեան, «Գիշերը Իմ Դուռը», «Ներկայութիւն», *Ձուարթոնց*, Յուլիս-Օգոստոս 1956, էջ 3:
- ¹⁷⁵ Մէքենագիր նամակ:
- ¹⁷⁶ Կոստան Զարեան եւ Միմոն Վրացեան համագործակցած էին Նիւ Եորքի մէջ 1940ականներուն (տէ ս՝ Վարդան Մատթէոսեան, «Կոստան Զարեանի Եւ Միմոն Վրացեանի Նամակագրութենէն», *Հայկազեան Հայագիտական Հանդէս, Հտր. ԻԹ.*, 2009, էջ 297-328):
- ¹⁷⁷ Յայտնի չէ, թէ Զարեան ո՞ր աշխատութեան ակնարկած է:
- ¹⁷⁸ Մէքենագիր նամակ:
- ¹⁷⁹ Կոստան Զարեան, «Աշխատանքի Սեղանս», *Ձուարթոնց*, 1 Սեպտեմբեր 1955, էջ 1:
- ¹⁸⁰ Ձեռագիր նամակ:
- ¹⁸¹ Մէքենագիր նամակ:
- ¹⁸² Գակնարկէ «Գիրք Դիւցազներգութեանց» վիպերգերու շարքին (Կոստան Զարեան, *Գիրք Դիւցազներգութեանց*, Երուսաղէմ, Սրբոց Յակոբեանց Տպարան, 1979):

- ¹⁸³ Կոստան Չարեան, «Նաւատումար», *Չուարթնոց*, 1 Մայիս 1959, էջ 1 (թուագրուած՝ 17 Ապրիլ 1959, Բերկլէյ, Գալիֆ[որնիա]):
- ¹⁸⁴ Մեքենագիր նամակ:
- ¹⁸⁵ Կակնարկէ Պերքլիի ռատիօկայանին, որուն տնօրէնն էր Պիլ Պաթլըր (Բիւզանդ Թաշճեան, «Կոստան Չարեան. Իր Սերունդին Վերջին Անփոխարինելի Ներկայացուցիչը», *Չուարթնոց*, 1 Ապրիլ 1960, էջ 2):
- ¹⁸⁶ Constant Zarian, “The Pig”, *Asia*, August 1929, p. 612-617:
- ¹⁸⁷ Constant Zarian, “The Pig”, in Hiram Haydn and John Cournos (ed.), *A World of Great Stories*, New York, Crown Publishers, 1947, p. 826-833:
- ¹⁸⁸ Հարցազրոյց (անգլ. interview):
- ¹⁸⁹ Խաչիկ Սամուէլեան (1873-1940)՝ հայրենի իրաւաբան ու ազգագրագետ:
- ¹⁹⁰ Խաչիկ Սամուէլեան, *Հին Հայաստանի Կուլտուրան*, Հատոր 1, Երևան, Պետհրատ, 1931:
- ¹⁹¹ Խաչիկ Սամուէլեան, *Հին Հայաստանի Կուլտուրան*, Հատոր 2, Երևան, Արմֆան, 1941. Հատոր 3, Երևան, Արմֆան, 1941 :
- ¹⁹² Համազգային Հայ Կրթական եւ Հրատարակչական Ընկերութիւնը (այժմ՝ «Համազգային» Հայ Մշակութային Միութիւն) հիմնուած է 1928ին, Գահիրէի մէջ: Այնուհետեւ իր կեդրոնը փոխադրած է Պէրթոբ:
- ¹⁹³ Յունուար 1957ին, Չարեան գրած է իր օրագրին մէջ. «...“Համազգային” կոչւած ընկերակցութիւնը, որ ահա երեք տարի է պայմանագրութիւն ստորագրած էր ինձ հետ ամբողջական գործերու հրատարակելու՝ հրատարակում է տաճկահայ միջակ գրողների գործերը եւ իմ գործերս չի հրատարակում: Այդ կարող է շուք ձգել տաճկահայ փոքրութիւնների վրայ» (Կոստան Չարեան, «Նաւատումար», *Նորք*, 2, 1994, էջ 42. հմմտ. նոյն, *Նաւատումար*, էջ 516):
- ¹⁹⁴ Այս գործին մասին մեզի ուրիշ բան յայտնի չէ:
- ¹⁹⁵ Մեքենագիր նամակ:
- ¹⁹⁶ Սամուկ Աբեղեան, *Հին Գուսանական Ժողովրդական Երգեր, Հոտ. 1. Նահապետ Քուչակի Դիւանը*, Երևան, Երևանի Պետական Համալսարան, 1931:
- ¹⁹⁷ Մեքենագիր նամակ:
- ¹⁹⁸ Կոստան Չարեան, «Նաւատումար», *Չուարթնոց*, 1 Հոկտեմբեր 1959, էջ 5 (թուագրուած՝ 30 Օգոստոս 1959, Բերկլէյ, Գալիֆ[որնիա]):
- ¹⁹⁹ Ռուբէն Դարբինեան (1888-1968), քաղաքական գործիչ ու *Հայրենիք Օրաթերթի* եւ նոյնանուն ամսագրի երկարամեայ խմբագիր:
- ²⁰⁰ Մեքենագիր նամակ:
- ²⁰¹ *Արմենիա* (1931), արժանթինահայ շաբաթաթերթ (1953-1989ին օրաթերթ էր):
- ²⁰² Կակնարկէ իր երկրորդ ամուսնութենէն զուակին՝ ուսողագետ Յովան Չարեանին (1930-1985):
- ²⁰³ “Nicolas Bourbaki” հաւաքական կեղծանունն է խումբ մը ուսողագետներու (մեծամասնութեամբ՝ ֆրանսացի), որոնք արդիական յառաջացած ուսողութեան հատորներու շարք մը (ընդամենը 9 հատոր) հրատարակած են՝ 1935էն սկսեալ: Չարեանի խնդրանքը կը վերաբերէր 4րդ եւ 6րդ հատորներուն:
- ²⁰⁴ Մեքենագիր նամակ:
- ²⁰⁵ Կոստան Չարեան, «Նաւատումար», *Չուարթնոց*, 15 Փետրուար 1960, էջ 1-2 (թուագրուած՝ 15 Յունուար 1960, Բերկլէյ):

- ²⁰⁶ Մինիխի «Ամերիկայի Չայն»ի կեդրոնը կը զբաղեր Արեւելեան Եւրոպայի եւ նախկին Խորհրդային Միութեան ուղղուած ռատիօհաղորդումներու սփռումով՝ Դեկտեմբեր 1946էն մինչեւ 2007ի ամառը, տարբեր լեզուներով:
- ²⁰⁷ Մեքենագիր նամակ:
- ²⁰⁸ Ջարեան Հայաստան այցելած է Յունիս-Սեպտեմբեր 1961ին:
- ²⁰⁹ Մեքենագիր նամակ:
- ²¹⁰ Նամակը թուական չունի: Նամակին վայրն ու թուականը կու տանք ըստ ռճական չնչին սրբագրութիւններով տպուած օրինակին («Նամակ Մեծատաղանդ Գրագէտ Կոստան Ջարեանէն», *Ջուարթնոց*, 20 Նոյեմբեր 1961, էջ 1):
- ²¹¹ Այս տողը դարձած է նամակին նախավերջին տողը տպագրին մէջ՝ «Յուսով եւ թէ կը տպագրէք այս նամակս "Ջուարթնոց"ի մօտակայ թուով» ձեռով:
- ²¹² «Իսկ» բառը ջնջուած է տպագրին մէջ:
- ²¹³ Ջարեանի գաւակներէն միայն ճարտարապետ Արմէն Ջարեանը (1914-1994) իր ընտանիքով Հայաստան ներգաղթած է 1963ին:
- ²¹⁴ Այս բառը աւելցուած է տպագրին մէջ, թէւ ըստ էութեան աւելորդ էր:
- ²¹⁵ Ձեռագիր նամակ:
- ²¹⁶ Կակնարկէ Հռոմի կաթողիկէ Լեւոնեան Գոլէճի (հիմնուած՝ 1883ին) եկեղեցականներուն:
- ²¹⁷ Գրիգոր-Պետրոս ԺԵ. Աղաճանեան (1895-1970) Հայ Կաթողիկէ Պատրիարք էր 1937-1962ին եւ Կաթողիկէ Եկեղեցոյ ծիրանաւոր՝ 1946էն:

CORRESPONDENCE OF KOSTAN ZARIAN AND HRANT PALOUYAN
(Summary)

VARTAN MATIOSSIAN
varny1@yahoo.com

Kostan Zarian (1885-1969), one of the foremost Armenian writers of the twentieth century, was a contributor to the French Armenian literary periodical *Zvartnots* during its different periods of publication, from its inception in 1929 until the early 1960s. *Zvartnots* was one of the publications that, through its encyclopedic interests, tried to become a meeting place for the generation that had come of age after WWI.

Zarian also maintained a relatively regular correspondence with its editor, Hrant Palouyan (1904-1967), which reflected some aspects of Armenian intellectual life at the time, as well as relevant details about Zarian's personal life and the ups and downs of the publication of *Zvartnots*.

We publish here a total of 47 letters exchanged by Zarian and Palouyan. These were made available to us by both the archives of the Museum of Literature and Art of Yerevan and the private archives of Hrant Palouyan. There is an additional letter written by Zarian's middle son, architect Armen Zarian (1914-1994), to Palouyan in 1960.